Cutezătorii 50

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ
EDITATĂ
DE CONSILIUL NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

JOI, 10 DECEMBRIE
1970, ANUL IV

168

În acest număr:

Al Maghrib Al Aksa

MAROC

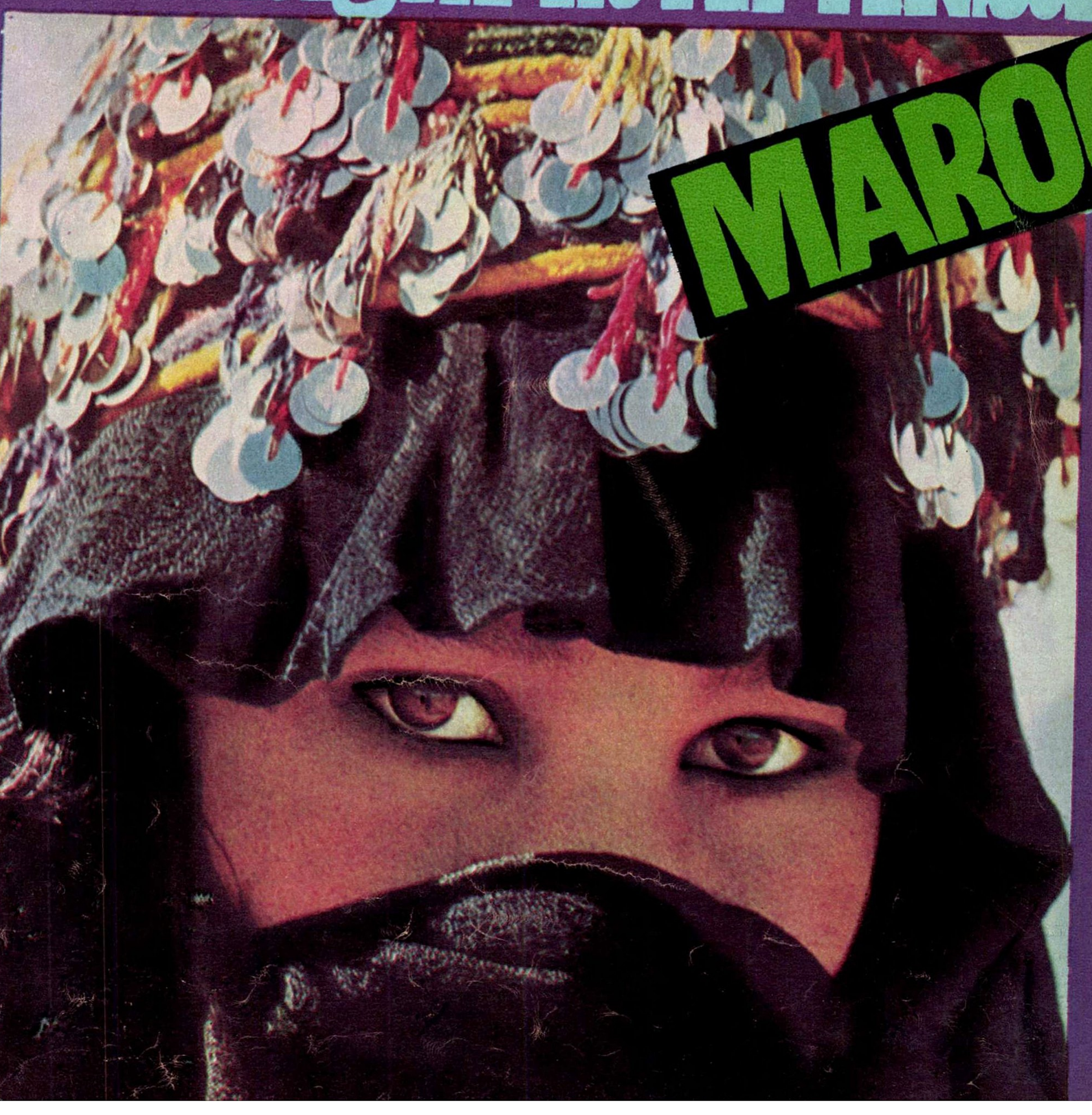

a 50 ACTUALITĂȚI CUTEZĂTORII

CORESPONDENȚĂ DIN DELHI

În volumul a cărei copertă o vedeți alăturat, se află publicate cele mai bune lucrări pe care juriul Concursului internațional de creații ale copiilor — SHANKAR, din India, le-a premiat din cele 170 000 primite de la copii din aproape toate țările lumii.

Printre cei ale căror lucrări au fost premiate, se află și trei copii din România: **Bogdana Popescu** («Patria mea» — scrisoare către un prieten necunoscut), **Anca Hariton** (pentru desenul «Costume de Anul Nou») și **Nicolae Tuică** (pentru desenul «Dans popular»).

* * *

LA ÎNCHIDEREA EDIȚIEI

În momentul în care această pagină pleacă la tipar, am primit la redacție pentru voi, vești îmbucurătoare:

Uniunea Asociațiilor Studențești din România a acordat, în cadrul «Seminarului Național de cercetări științifice studențești cu aplicații în practică — 1970», premiul I lui Mircea Leonard, elev în clasa a VIII-a la Școala generală nr. 8 din Galați pentru «realizări în domeniul aparatelor pe pernă cu aer». Vă mai amintiți? E vorba de cunoscutul «vehicul pe pernă de aer» de la expoziția Minitehnicus, din această vară, de la București. Împreună cu Mircea Leonard a fost premiat și tînărul său profesor, inginerul Matei Kiraly.

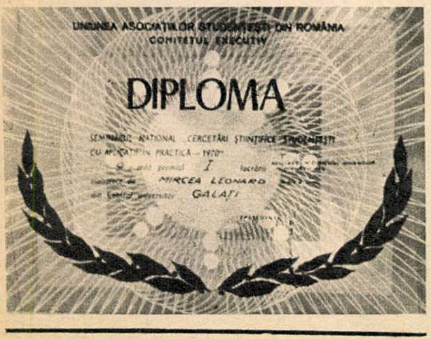

UNIUNEA ASOCIAȚIILOR STUDENȚEȘTI DIN ROMÂNIA
COMITETUL EXECUTIV
DIPLOMA
SEMINARUL NAȚIONAL CERCETĂRI ȘTIINȚIFICE STUDENȚEȘTI
CU APLICAȚII ÎN PRACTICĂ — 1970
premiul I
MIRCEA LEONARD
GALAȚI

LUNI, 7 DECEMBRIE 1970, PREȘEDINTELE CONSILIULUI DE STAT AL REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA, TOVARĂȘUL NICOLAE CEAUȘESCU A PLECAT ÎN MAROC, UNDE, LA INVITAȚIA MAIESTĂȚII SALE REGELE HASSAN AL II-LEA, FACE O VIZITĂ OFICIALĂ.

ÎN FOTOGRAFIE: UN ASPECT DE LA PLECAREA DE PE AEROPORTUL BĂNEASA.

• CADRAN PIONIERESC • CADRAN PIONIERESC • CADRAN PIONIERES

Detașamentul clasei *a III-a a Școlii generale nr. 4 din* Mediaș *a hotărît ca, în cinstea semicentenarului partidului, să primească o promoție de noi pionieri dintre cei mai buni elevi. Festivitatea a avut loc în fața monumentului lui Traian Vuia, pionier al aviației mondiale. Oaspete de onoare le-a fost locotenent-colonelul Gh. Grigore. Pionierilor le-a fost oferită o frumoasă machetă de avion.*

•

CORNEL CHIȘMORE din comuna Șiria, județul Arad, corespondent al revistei, ne informează: «*Clădirea școlii noastre este nouă. În ea învățăm 500 de elevi. Sălile mari de clasă, biblioteca, sala de gimnastică, laboratorul și, în sfîrșit, terenul de fotbal, toate sînt pe gustul nostru. Clădirea este etajată, și are ferestre mari.*

Pentru acest minunat dar făcut nouă de către partid sîntem tare bucuroși!

•

Galați. Corespondentul nostru special, VASILE CABURGAN ne transmite: «*Un număr impresionant de copii au participat la* faza județeană a Festivalului cultural artistic al pionierilor și școlarilor. *Din toate colțurile județului, sute de mici artiști au prezentat cele mai frumoase și reprezentative jocuri și cîntece populare, poezii închinate patriei și partidului. Seara, la Casa de Cultură a Sindicatelor a fost prezentat spectacolul de gală al premiaților.*»

Transmite corespondentul nostru special AUREL NEGOIȚĂ din comuna Ciușlea, județul Vrancea: «*De curînd, 100 de elevi de la școala noastră au pornit într-o excursie pe biciclete pînă în satul Țifești. Acolo, am fost așteptați cu nerăbdare pentru a susține meciurile de handbal și fotbal. Și, dacă băieții noștri au fost înfrînți la handbal, iar la fotbal scorul a fost «alb», cel puțin fetele ne-au salvat onoarea învingînd în meciul de handbal susținut cu... băieții din Țifești. Și așa, totul s-a încheiat cu multă veselie. La plecare, bineînțeles, am făcut poze de «aducere aminte». Una dintre ele v-o trimitem la redacție*».

O SURPRIZĂ A VACANȚEI

Aflăm o veste bună de la Teatrul Național din București. Cu prilejul vacanței de iarnă se reia șirul matineelor școlare, obișnuite odinioară. Reținem cîteva din piesele pe care tinerii spectatori le vor putea vedea curînd: **«O scrisoare pierdută», «Coana Chirița», «Enigma Otiliei», «Tragedia optimistă» «Becket», «Castiliana».**

«Cutezătorii» primesc cu satisfacție știrea și speră în permanentizarea matineelor școlare, prilej de a lua contact nu numai cu opere dramatice valoroase, dar și cu interpreți prestigioși.

• CADRAN PIONIERESC • CADRAN PIONIERESC • CADRAN PIONIERES

SE CAUTĂ INVENTATORI!

Conducerea întreprinderii «Arădeanca», din municipiul Arad ne anunță că, în urma vizitării unor expoziții organizate în cadrul concursului Minitehnicus, este dispusă să colaboreze cu voi spre a realiza în serie un număr de prototipuri.

Pentru cei interesați facem specificarea că «Arădeanca», fiind o întreprindere care produce jucării și păpuși, este interesată în obținerea unor modele de jucării din material plastic cu mecanisme, păpuși cu mecanisme de mers, de vorbit etc., cu preț de cost scăzut, care pot fi acționate mecanic, electric sau electronic. Ofertele, însoțite de scheme și material explicativ vor fi trimise redacției «Cutezătorii», pentru RACHETA, pînă la data de 1 martie 1971 (aplicîndu-se pe plic mențiunea «ARĂDEANCA»). Revista va remite fabricii ofertele voastre, iar cele mai reușite vor fi publicate și premiate.

AGENDA CENACLURILOR LITERARE PIONIEREȘTI

- La Palatul pionierilor ființează un cenaclu literar unde se întrunesc pionierii și școlarii din Capitală, iubitori ai scrisului. Fotoreporterul i-a surprins pe membrii acestui cerc într-o ședință de lucru la care au participat poeta **VERONICA PORUMBACU** și prozatorul **OVIDIU ZOTTA.** Multe dintre creațiile literare ale pionierilor apar în revista intitulată «Freamăt», editată de Palatul pionierilor.
- Întîlnirile cu scriitorii, ale pionierilor din cercul literar al **Școlii generale nr. 1 din DRIDU,** au devenit tradiționale. Foarte tinerii condeieri citesc, cu acest prilej, din creațiile lor și discută cu pasiune cu cei mai în vîrstă. Nu de mult, la o astfel de întîlnire, au participat scriitorii **CONSTANTIN GEORGESCU** și **ANATOLIE PANIȘ.** În agenda cenaclului școlar, pe lunile viitoare, sînt înscrise numele unor prestigioși poeți și prozatori.

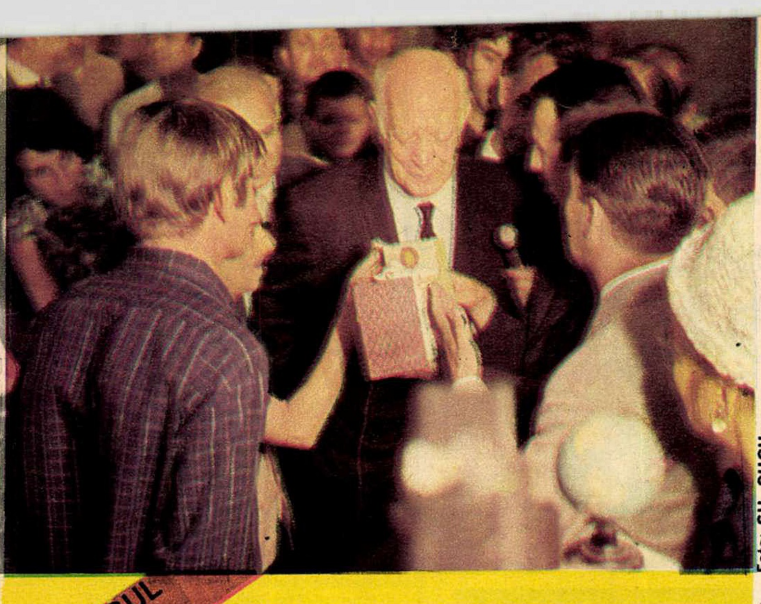

Foto: GH. CUCU

START!

ÎN CEA DE A IV-A EDIȚIE
A MARELUI CONCURS DE CONSTRUCȚII TEHNICE ALE COPIILOR
„MINITEHNICUS '71" EDIȚIE
ÎNCHINATĂ CELEI DE A 50-A
ANIVERSĂRI A CREĂRII
PARTIDULUI COMUNIST
ROMÂN.

DIALOGUL NOSTRU

Cu savantul HENRI COANDĂ

despre: oamenii adevărați, voința lor de a învinge și deprinderea lor de a gîndi, de a medita și de a visa

interviu realizat de
MIHAI IORDĂNESCU

Nu întîmplător, unul din momentele cele mai emoționante din discursul pe care **HENRI COANDĂ** l-a rostit la primirea sa ca membru al Academiei Republicii Socialiste România a constituit un cald omagiu adus copilăriei. Marele savant și inventator, de numele căruia sînt legate peste 200 brevete de invenții, păstrează și azi, în pragul celui de-al 85-lea an de viață, amintirile de neuitat ale primelor jocuri și lecturi, ale celor dintîi prietenii.

— Recent, ați fost vizitatorul de onoare al Expoziției «Minitehnicus». Ați văzut cu ce posibilități inventive vin copiii în întîmpinarea marii expansiuni tehnice din zilele noastre. Ce le recomandați pentru ca asemenea posibilități să-și afle realizarea?

— **Să nu rămînă muți de admirație în fața realizărilor tehnice din zilele noastre. Ci să caute să pătrundă cu ochii minții lor dincolo de pereții mașinii sau ai avionului, spre a putea vedea însemnătatea reală a acestora și străduințele oamenilor care le-au dat naștere. Doar astfel vor putea admira ceea ce merită cu deosebire să fie admirat — creierul omului, și nu mașina ca atare.**

— Vor deveni astfel mai buni tehnicieni?

— **Nu știu de vor fi toți mai buni tehnicieni, sînt convins însă că vor fi oameni mai adevărați, oameni care știu să-și făurească un echilibru al lor interior, capabili de activități tot mai bogate și mai frumoase. În felul acesta ei pot ajunge cunoscători ai mașinii și nu sclavi ai ei, pot aspira și realiza idealuri cît de mari, chiar și în tehnică.**

— Și ce idealuri considerați că sînt mai potrivite cu vîrsta de 9—14 ani?

(Continuare în pag. 10)

EXTRASE DIN REGULAMENTUL EDIȚIEI A IV-A A CONCURSULUI MINITEHNICUS '71

CAPITOLUL I — ORGANIZAREA ȘI DESFĂȘURAREA CONCURSULUI

Art. 1. La concurs pot participa pionieri și școlari din clasele V-VIII cu lucrări executate individual sau în colectiv, cu mijloace proprii sau la casele pionierilor, în cercurile tehnice din școli etc...

Art. 2. Se admite, de asemenea, participarea la expozițiile organizate pentru finalizarea concursului, a foștilor minitehnicieni (actualmente absolvenți ai claselor a VIII-a), care doresc aceasta. **Prin decizii speciale ale Clubului Minitehnicus, pe baza unei cereri, se poate acorda dreptul de participare și nemembrilor Minitehnicus, elevi pînă la clasa a XII-a sau ai școlilor profesionale. În ambele cazuri, lucrările vor fi trimise de asemenea Consiliilor județene ale Organizației pionierilor, alcătuindu-se o categorie specială de premiere.**

ART. 3. Concursul se desfășoară în cadrul a trei secții:

SECȚIA A: lucrări din domeniul electrotehnicii, electronicii, radiotehnicii, automatizării, ciberneticii.

SECȚIA B: lucrări din domeniul aero, navo, racheto și automodelelor acționate electric, cu motoare cu explozie, motoare rachetă.

SECȚIA C: lucrări (cu utilitate practică) care se dovedesc a fi adaptări originale, inovații sau invenții din orice sferă a construcțiilor tehnice, precum și jucării mecanice. O construcție intră în concurs numai cu condiția să funcționeze.

(Continuare în pag. 10)

NU UITA!

- **Aurel Vlaicu, strălucit constructor și pilot, care a realizat primul avion construit în România (1910), era preocupat încă din copilărie de probleme și experiențe tehnice. Pe cînd era în clasa a VI-a a meșterit un mic model de motor magnetic.**
- **Pascal, ilustrul matematician și fizician francez, publică la vîrsta de 15 ani o lucrare despre secțiunile conice și demonstrează peste 100 de teoreme noi. La 19 ani (1642) inventează mașina de calculat.**
- **Th. A. Edison, unul dintre cei mai fecunzi inventatori ai lumii, își aranjează un laborator de chimie în pivnița casei părintești la vîrsta de 10 ani. La 15 ani devine un iscusit telegrafist.**
- **Henri Coandă, vestit inginer român, specialist în aeronautică, a realizat la vîrsta de 24 de ani primul zbor aeroreactiv în lume, cu un avion construit de el și propulsat cu un motoreactor.**

REVISTA
CUTEZĂTORII
BREVET
NR.
DE PARTICIPANT LA CONCURSUL
MINITEHNICUS
1971
BUCUREȘTI

CINE SÎNT COPIII DIN CARAȘ-SEVERIN?

DE 200 DE ANI – PREZENT!

Pe una din porțile combinatului intra un grup de pionieri.

Conduși de un maistru, se îndreptau spre furnale, oprindu-se din cînd în cînd, ascultînd explicații, urmărind siluetele uriașelor turnuri care li se arătau în față.

Pentru cei de aici tabloul nu părea neobișnuit. Membrii cercului «Micii furnaliști» erau la «lecție». Aceștia, ca și alți peste două sute de elevi din localitate, frecventează mai multe cercuri de pe lîngă uzinele din Reșița: furnaliști, turnători, diseliști, modelari.

Pînă aici, nimic neobișnuit și totuși la sfîrșitul lecției din acea zi, copiii au luat o hotărîre neobișnuită: în luna iulie, mai precis în ziua de trei iulie, vor aduce furnaliștilor flori și cel mai frumos buchet va fi neapărat pentru maistrul Ion Klein. De ce? Am aflat de la ei. În primul rînd pentru că în luna iulie a anului 1971 se vor împlini două sute de ani de la punerea în funcțiune a primului furnal reșițean. Și cel mai frumos buchet va fi al comunistului Ion Klein pentru că familia sa, de două sute de ani, generație după generație, răspunde prezent în patetica muncă a uriașului combinat reșițean. «De aproape treizeci de ani lucrez la furnale, le povestea maistrul. Tata a lucrat tot aici, Bunicul la laminoare, stră-străbunicul tot aici.»

Și încă ceva neobișnuit: atunci, în iulie, în ziua aceea de sărbătoare, printre copiii care vor aduce flori, vor fi și Gerhard și Cristian, fiii maistrului furnalist. Cristian ne-a spus că la anul, după absolvirea clasei a VIII-a, va merge la Liceul industrial, apoi alături de tatăl său — tot în combinatul reșițean. Și asemenea lui, mulți, foarte mulți copii din județ își au visele de viitor tot în marele combinat de la Reșița.

OMAGIU PARTIDULUI

La Gruni și Lăpușnicu Mare, în Naidăș și Oțelul Roșu, în Doclin și Forotic, ca de altfel și la Reșița, micii fotografi muncesc pe întrecute. Mulți sînt prezenți în detașamente, la întîlnirile pe care pionierii le au cu comuniști, activiști de partid și de stat. Alții însoțesc grupuri de copii în vizită într-o uzină sau sînt prezenți la o șezătoare pe care colegii lor au intitulat-o «Îți mulțumim, partid iubit». De peste tot, fotoreporterii rețin cît mai multe imagini. Alături de ei, cei care răspund de partea scrisului, colegi de-ai lor, aștern rînduri după rînduri în care povestesc depre tot ce au mai frumos în unitatea lor. Scriu despre notele bune, despre diplomele și distincțiile obținute la concursurile pionierești, despre noile construcții care s-au ridicat de curînd prin satele lor.

De la toate aceste pregătiri nu lipsesc desenatorii care se întrec în a folosi culorile cu cît mai multă măiestrie. Nu lipsesc nici fetele care știu să coasă modele naționale. Au făcut o mulțime de lucruri, iar acum le aleg pe cele care pot înfrumuseța filele unui album anume. Un album prin care pionierii și școlarii din județul Caraș-Severin vor aduce partidului — la sărbătoarea semicentenarului său — calde mulțumiri pentru copilăria lor fericită.

La ora cînd citiți aceste rînduri, ștafeta pionierilor din Caraș-Severin a pornit!

Pionierii din zece unități, printre care și cei din Caransebeș, Brebu Nou, Băile Herculane și Zorile au și alcătuit primele file. De acum ștafeta merge mai departe, poposind în fiecare școală, îmbogățindu-se cu noi și noi aspecte ale vieții și activității pionierilor din județ. Ce va străluci în filele acestei ștafete? Multe și în mod deosebit — fotografiile! De ce? Iată încă un răspuns — pionierii din județ sînt pricepuți fotoreporteri.

SPECIALIȘTI... MULTILATERALI

Am văzut cercuri de radio-amatori la toate casele pionierilor din țară și multe, foarte multe aparate de radio ieșite din mîinile micilor radiofoniști. Pînă acum însă n-am prea văzut în multe locuri un dictafon ca acela de la Casa pionierilor din Reșița (construit și instalat de către membrii cercului de radio în toate atelierele și încăperile), prin intermediul căruia atît profesorii, cît și elevii țin tot timpul o legătură strînsă care se dovedește eficientă pentru activitatea lor.

Și dacă vă mai spunem că pionierii aceștia se pregătesc acum să instaleze asemenea aparate utile și în cîteva școli, veți zice, pur și simplu, că «nu-i cine știe ce, și noi putem face așa ceva oricînd, numai că nu ne-am gîndit, ei au ceva mai mult simț practic, atît». Iar noi o să fim întrutotul de acord cu voi: da, acesta-i adevărul: au simț practic, țin neapărat să construiască aparate nu numai de dragul de-a construi, ci și pentru a putea fi folosite.

Același lucru despre cinefili (care numai anul acesta au cucerit două distincții cu filmele lor). Ei au fost în stare, cînd întîmplarea le-a scos în cale capătul unui fir care ducea pe tărîmul istoriei și arheologiei, să-l urmărească și să-l descurce o jumătate de an și să descopere, în apropiere de oraș, după lungi investigații (dintre care unele foarte palpitante) o veche cetate de mulți ani bănuită și căutată de către specialiști.

Cîțiva dintre colegii lor de la artizanat, străduindu-se parcă să confirme această regulă locală, sînt și ei, de un an de zile, pe urmele unei grote a haiducilor, din munții Semenic. Și dacă vă mai spunem că cinefilii mai fac și pe instrumentiștii (au o orchestră grozavă), și că cine intră în atelierul de artizanat o să descopere, prin niște sertare și vitrine numeroase relicve arheologice, o bogată colecție de monezi și bancnote, alta de insigne, alta de... lacăte și chei, sîntem siguri că veți înțelege și mai bine ceea ce vrem să demonstrăm în continuare: anume, că pionierii din acest oraș nu prea rămîn numai la o singură preocupare, sînt tot timpul pe recepție, sînt tot timpul cu ochii mari pentru a descoperi alte și alte lucruri care să-i intereseze. Am aflat (cu o oarecare surpriză) că ei nu sînt încă pentru specializare. «De specializare avem timp mai tîrziu. Deocamdată vrem să vedem, fiecare dintre noi, ce anume ne place și putem să facem mai bine».

CUTEZĂTORII DIN HERCULANE

Să nu credeți că naturaliștii de la Școala generală din Herculane au fiecare cîte o stea în frunte. N-au de loc. Cu toate acestea tot se deosebesc de unii dintre colegii lor de breaslă din țară. Mulți se pricep să prindă și să conserve mici viețuitoare. Dar să prinzi vipere cu corn și scorpioni! ...Trebuie să recunoașteți și voi că nu-i chiar așa, o joacă de-a ...naturaliștii. Trebuie să cunoști și să respecți cu rigurozitate cel puțin patruzeci de reguli și, mai ales, să dai dovadă de un curaj și de un sînge rece!...

Cum însă curajul nu-i un apanaj numai al micilor naturaliști din Herculane (un echipaj de naturaliști participant la «Expedițiile Cutezătorii» s-a întîlnit în vară, pe munte, cu un urs, și expediționarilor nu le-a fost teamă, dimpotrivă, chiar atunci, pe loc, au regretat că n-au formol suficient pentru a-l putea conserva), să trecem și peste acest aspect.

BREVET

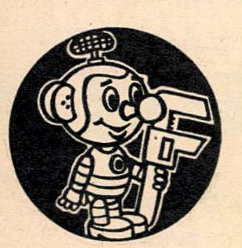

ELEVUL . . . . DIN LOCALITATEA . . . .
JUDEȚUL . . . . ȘCOALA . . . . CLASA . . . . . A PARTICIPAT
LA CONCURSUL MINITEHNICUS 1971, LA SECȚIA . . . . CU CONSTRUCȚIA
. . . .

I SE ACORDĂ BREVETUL DE PARTICIPANT. PREȘEDINTE
DATA . . . .

Solo și muzicuțe. la Reșița, în Festivalul cultural-artistic

Totul despre carturi.

Filmele nu se fac numai cu... aparatul.

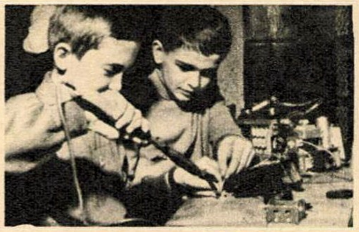

Micii radiofoniști la lucru.

Laboratorul naturaliștilor din Herculane.

Cine va cîștiga premiul? Fiecare concurent cu galeria lui!

Mircea și... bicicleta care de acum este a lui.

Ce ne determină, totuși, sa scriem și să vorbim despre ei? Altceva. O calitate mai importantă chiar decît curajul și mai rară decît el: e vorba de generozitate.

Închipuiți-vă și voi, să prinzi și să conservi o viperă cu corn sau un scorpion și pe urmă, tocmai cînd ai terminat de legat borcanul cu celofan, să vină niște străini, niște fete și niște băieți de prin alte părți, pe care nu i-ai mai văzut și cunoscut niciodată, și să zică «Dă-ni-l nouă, că ne trebuie la școală, și-o să-ți mulțumim frumos» și tu să nu stai pe gînduri nici o clipă, să le dai «comoara» aceea și să mai fii și bucuros pe deasupra. E adevărat, naturaliștii de la această școală sînt și mai bucuroși cînd solicitatorii le trimit în schimb exemplare de faună și floră specifice altor zone ale țării. Și au organizat la școală un muzeu cu ceea ce are fauna și flora noastră mai deosebit și continuă să și-l îmbogățească.

O BICICLETĂ ȘI UN FERICIT CÎȘTIGĂTOR...

...s-au întîlnit la concursul «Prietenii revistei Cutezătorii». În fața unei asistențe de sute de pionieri reșițeni, s-au întrecut în vederea obținerii premiului doisprezece concurenți, aleși dintre cei mai pasionați cititori ai revistei. Ca la orice concurs au fost și aici multe emoții, întrebări (referitoare la numerele 45, 46 și 47 ale revistei), răspunsuri, aplauze. Învingător — Mircea Buda de la Școala generală nr. 7, căruia i-a revenit mult disputata bicicletă.

*

Reportajul nostru se oprește aici, fără să fi putut să spunem totul despre prietenii noștri din Caraș-Severin, județ unde în luna noiembrie, revista noastră a înregistrat cel mai înalt procent de abonamente din țară. Vă mărturisim bucuria de a-i fi cunoscut atît de aproape. Așteptăm cu nerăbdare bilanțul lunii următoare. Unde, în ce județ vor fi cei mai numeroși prieteni ai noștri? În ce loc va poposi echipa noastră de reportaj și ... bicicleta?

LIDIA NOVAC
CONSTANTIN DIACONU

Fotografii: Membrii cercului foto de la Casa pionierilor din Reșița.

TATĂL... FIINȚĂ NECUNOSCUTĂ?

foileton de M. SÎNTIMBREANU

— «Ce face tatăl meu în timp ce eu sînt la școală?»

Goguță nu așteptase ca titlul compunerii să fie scris pînă la capăt pe tablă. Pornise să scrie parcă și-ar fi dat drumul cu schiurile pe o pîrtie, chiuind.

«Tatăl meu lucrează la XM». Punct. Și în acest «punct» al coborîșului, simți, brusc, întîi cu mirare, apoi cu un fel de spaimă, că s-a împotmolit. Nu, nu trebuia să pună punct, își reproșă liniștindu-se singur, în timp ce în toată clasa nu se auzeau decît pașii profesorului printre bănci și mersul mărunt al pixurilor pe caietele de compunere. Începu, așadar, să prefacă punctul în virgulă și o luă din nou la goană adăugînd: «unde se ocupă cu...». Cu ce? Cele trei puncte de suspensie se preschimbară pe rînd și migălos în virgule, dar aceasta nu ajută la nimic.

— Ce face tata acolo? se întreba băiatul, privind în tavan ca totdeauna cînd încerca să-și amintească numele unui rege asiro-babilonian sau denumirea unei localități din timpul dinastiei a XV-a în Egiptul de Sus. Aceasta pentru că în mod ciudat crăpăturile din tavan închipuiau parcă la o scară mai mare harta Orientului antic.

— XM, XM, bolborosea Goguță urmărind cu ochii minții fiecare crăpătură. Ce-i aia XM? Ce poate fi X?

Descoperi printre crăpături pe Nabucodonosor și pe Asurbanipal, dar aceștia tăceau mîlc. Exact ca și mumia lui Tutankamon dintr-un alt colț al tavanului. Habar n-aveau de XM.

Își coborî oftînd ochii pe caiet.

«Tatăl meu lucrează la XM, unde se ocupă...»

Poate nu trebuie virgulă, sigur că nu trebuie, cugeta Goguță și timp de cîteva minute se ocupă să o șteargă cu vîrful cuțitașului. Virgula dispăru, dar din caiet îl privea acum o gaură rotundă pe care Goguță începu să o înconjoare cu cerneală. Acum era ca un zero si băiatul tresări. Zero îmi dă dacă nu scriu ceva! Ceru voie să rupă foaia și se repezi din nou. «La ora cînd eu scriu aceste rînduri tatăl meu lucrează la XM unde după cum se știe muncitorii se ocupă cu...» Cu ce?

Simți o broboană de sudoare alunecîndu-i de-a lungul nasului. Uf, ce cald s-a făcut, nu e nici o afacere să stai lîngă sobă, își zise înciudat băiatul și începu să se foiască. În dreapta lui, colegul scrisese o pagină și întorcea foaia.

— Sile, tatăl tău e tot la XM?

— Da.

— Și ce face?

— E merceolog.

Aha.

Goguță simți că îi cresc din nou aripi. Șterse cîteva cuvinte, apoi se așternu pe scris: «unde după cum se știe muncitorii sînt merceologi». Punct. Un punct mare cît un mușuroi îi curmă din nou avîntul.

— Psst! Ce-i aia?

— Un fel de funcționar.

— Tovarășe profesor, pot să mai rup o foaie?

Băiatul rupse fila înainte de a primi încuviințarea și zorit transcrise: «La ora cînd eu scriu aceste rînduri tatăl meu lucrează la XM unde după cum se știe muncitorii sînt funcționari... El funcționează peo funcție de...»

Clopoțelul își istovise chemarea. Copiii se foiau în bănci, strîngeau caietele, își dezmorțeau degetele. Numai Goguță refuza cu îndîrjire să își predea caietul.

Abia pe urmă, cînd caietul se afla pe catedră, își întrebă colegul.

— Ce naiba e aia XM?

— E prescurtat: Întreprinderea Constructoare de Stații și Mașini Electrice: I.C.S.M.E.

— 'hî, mormăi ca pălit în moalele capului Goguță și se lăsă moale în bancă, apăsat, parcă, de toți Nabucodonosorii și Asurbanipalii din tavan.

Duminică dimineața

POVESTIRE DE OVIDIU ZOTTA

Fane şi Bomboane se uitau fără plăcere pe geam, afară ploua cu furie, şi era duminică, şi ce poţi spune bun despre o duminică dimineaţa cînd, după ce că la televizor se dă episodul din «Aventurile lui Huckleberry Finn» pe care l-ai văzut joi, mai şi plouă?

— Să jucăm şah, spuse Bomboane. Adică mai bine nu, că dacă bate unul, ne certăm... Să facem schimb de timbre! Deşi o să fie cam greu pentru că avem colecţia în comun... Am găsit unde sînt nasturii? Aranjăm un fotbal!

Fane oftă:

— Te entuziasmezi prea repede, dragul meu frate. Şi asta n-ar fi nimic, dar te entuziasmezi pentru nişte idei mărunte.

— Dar tu ce-ai vrea să facem? ţipă Bomboane, jignit. E?

— Nu striga! Ceva ieşit din comun, murmură Fane, visător. Care să te înaripeze, să te deosebească de alţii!

— Vorbeşti ca într-un roman! se supără Bomboane. Treaba ta. Eu mă duc să-i spun mamei să facă nişte clătite.

— Stai! sări Fane. Roman? Ai spus cuvîntul «roman»?!

— Da, şi...

— Asta da, idee! Excepţional! Să scriem un roman!

— Un roman? Un roman adevărat? Păi ne pricepem?

— De ce nu! Am învăţat şi la şcoală: romanul este cînd... Pe urmă, n-am citit destule romane? E timpul să scriem şi noi unul!

— Bine, dar despre ce? zise Bomboane, căruia ideea începuse să-i surîdă.

— Un roman despre... despre... noi doi! Ştii cum se spune prin recenzii: o operă realistă, dramatică, plină de neprevăzut! O să lucrăm în taină zile întregi, săptămîni, luni! Imaginează-ţi, ce surpriză pentru toţi: A apărut marele roman Cutare, îi punem noi un titlu, de fraţii Popescu!

De bucurie, Bomboane începe să boxeze cu spătarul canapelei:

— Pac! Poc! Uite-aşa o să-i facem praf pe toţi! La lucru! Repede, stiloul, hîrtia... Să luăm nişte maculatoare de anul trecut.

— Stai, zise Fane. Mai e o problemă: cum lucrăm?

— Vedem noi. De exemplu, eu dictez şi tu scrii!

— De ce nu invers? Dictez eu şi scrii tu! Am o mulţime de idei!

Bomboane se supără:

— De unde ştii că n-am şi eu idei, şi poate chiar mai grozave decît ale tale!?

— Fie, zise Fane, indulgent. Atunci facem aşa; o pagină dictez eu şi scrii tu, o pagină dictezi tu şi scriu eu!

— Eşti un frate bun şi inteligent, spuse Bomboane, deşurubînd stiloul. Gata! Totul e pregătit, muzele roiesc pe lîngă noi. Te ascult!

Fane începu să se plimbe prin cameră cu privirile în tavan. Avea o expresie de profundă concentrare.

— Da. Scrie. Scrie aşa: Ăăă... *Într-o frumoasă dimineaţă de iulie* — ai scris? — *tînărul Fane tocmai ieşea din casă* — scrie şi tu mai frumos, nu cu laba gîştii! — *privind cu nesaţ pomii înfloriţi prin care ciripeau porumbeii. Tînăra Cristina, care locuia prin apropiere, îi spuse, privindu-l lung: A, prietene, ce bine îmi pare că te întîlnesc! Manolache, de la etajul 4 se ţine după mine şi e obraznic*. De ce te-ai oprit din scris?!

— Pentru că aşa nu merge! zise Bomboane, ofensat. De ce romanul nostru să înceapă cu *tine?* Ar putea să înceapă cu mine! *Într-o frumoasă dimineaţă de primăvară, tînărul Bomboane tocmai ieşea din casă...*

— Nu, zău? bombăni Fane. Eşti un personaj mai interesant ca mine? Eşti mai complex? Nu uita că eu am avut ideea să scriem romanul!

— Ei şi? Asta nu-ţi dă dreptul să-ţi alegi cele mai interesante întîmplări! Auzi la el: «pomi înfloriţi... tînărul Fane... tînăra Cristina» Ce vorbeşti, dragă? Şi eu, în timpul ăsta, ce făceam?!

— Este imposibil să se înţeleagă omul cu tine. Bomboane, în materie de estetică... În fine, îţi propun o a treia soluţie: începem romanul cu... amîndoi! Ia ascultă: *Într-o frumoasă dimineaţă de iulie, tinerii Fane şi Bomboane tocmai ieşeau din casă* — îţi convine? *privind cu nesaţ...* urmează pomii şi porumbeii. *Tînăra Cristina...* etc... *le spuse, privindu-i lung: O, prieteni, ce bine îmi pare că vă întîlnesc! Manolache, de la etajul patru se ţine de mine şi e obraznic*. Urmează o scenă de luptă! Ei, cum sună?

— Bine, acceptă Bomboane. Binişor. Deşi, pe ici, pe colo, sînt unele lucruri...

— Ce fel de lucruri?

— De pildă, chestia cu porumbeii care ciripesc. Şi pe urmă, nu-i corect să sărim amîndoi pe Manolache!

— Atunci, să zicem că unul din noi o conduce pe Cristina acasă, şi atunci eu îl iau pe Manolache, şi cînd îi trag una... şi încă...

— Da de ce să te expui la atîtea primejdii? Lasă, pe Cristina o conduci tu, şi cu Manolache mă descurc eu!

— Aşa nu pot lucra! strigă Fane. N-o să ne înţelegem niciodată. Ştii ce? Fiecare să-şi scrie singur romanul lui! Luptă cinstită! Să cîştige cel mai bun!

— De acord! se încruntă Bomboane. O să scriu un roman de 300... de 500 de pagini! Pe-al tău n-o să-l citească nimeni!

Fane se aşeză la un capăt al mesei, Bomboane, la celălalt. Fiecare cu hîrtiile, şi cu stiloul, şi cu destinul lui. Se înfruntară din priviri. Deodată, de afară se auzi o chemare veselă:

— Fane! Bomboane! Popeştilor!

Aleargă la ferestrele care, între timp, se îmbrăcaseră în aur. Ploaia contenea, ieşise soarele. Asfaltul sclipea şi Cristina şi Manolache aveau o minge de volei nouă, de culoarea lămîii, şi strigau:

— Veniţi?

— Venim!

Patria

de DUMITRU M. ION

Patrie tînără blînd luminată cu flori
Cu daruri de ierburi şi podoabe de fructe
Trec şi gust din fagurii tăi deseori —
Pe colinele tale casele-s cuiburi tăcute.

Patrie, de arbore nobil rădăcină curată,
Evul te ţine-n lumine de glorii
Tu ai respiraţia pe care niciodată
Nu am uitat-o iubindu-ne munţii-n istorii.

Gura mea ades te cîntă-n cetate
Gura mea prin cîţi anonimi înălţară
Case şi-n case copii, copiii o carte —
Patrie, cîntec continuu de pasăre rară.

Nici o rostire nu-i ca a ta de fierbinte,
Nici un poem cum e colina ta roditoare,
Nici o căldură ca mantia ta de zăpadă cuminte,
Patrie, veşnic imn al florii care înfloare.

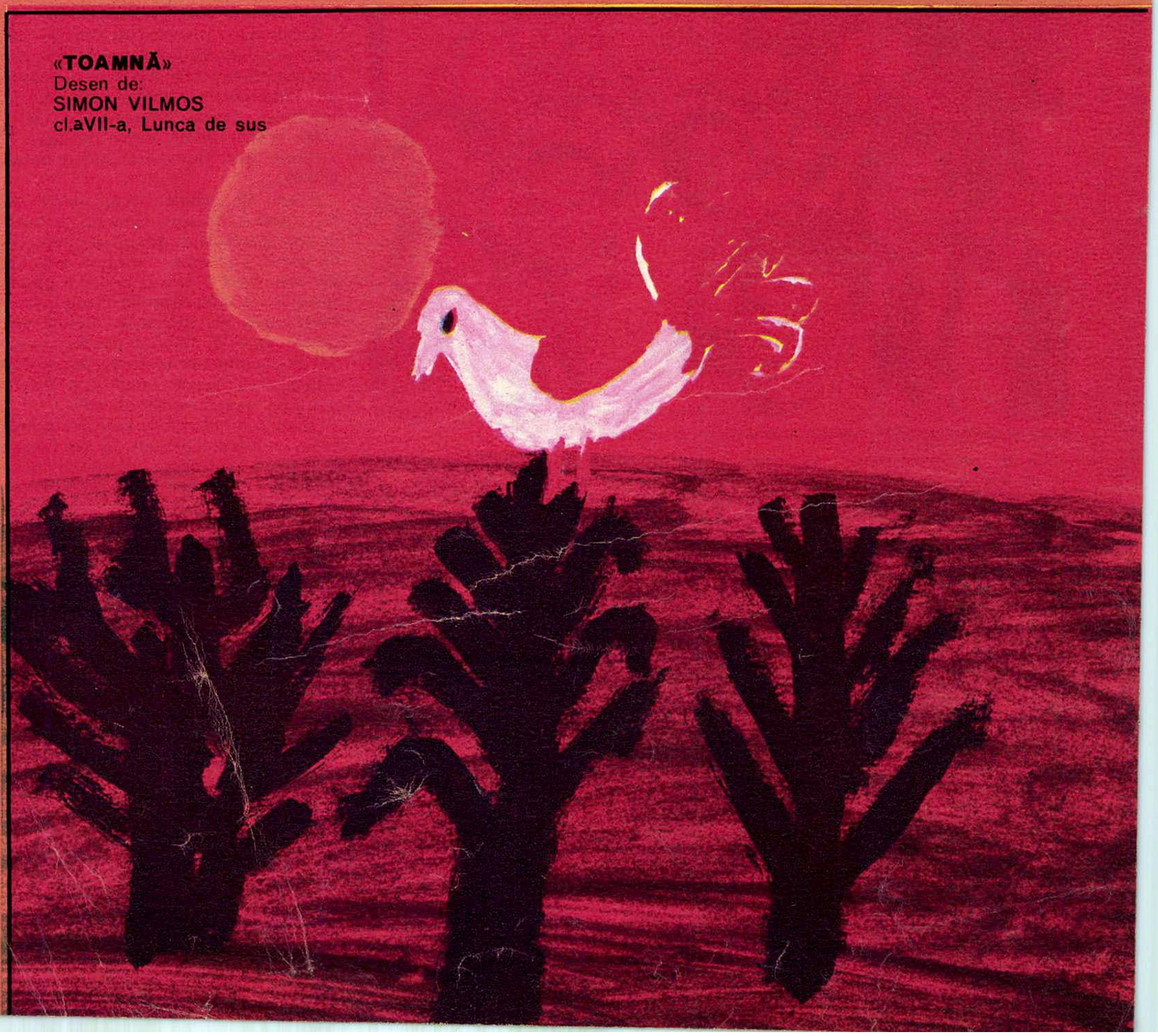

«TOAMNĂ»
Desen de:
SIMON VILMOS
cl.aVII-a, Lunca de sus

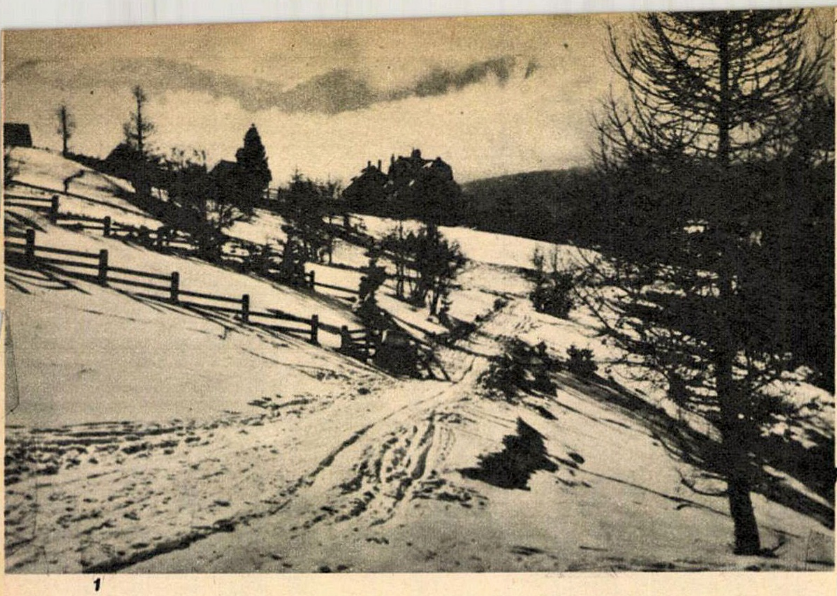
1

a

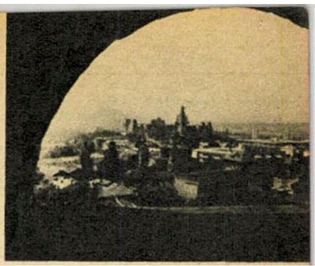
b

În apropierea bojdeucii lui Ion Creangă (a); Vedere panoramică a Iașului (b); În vizită la grădina zoologică (c). Fotografii executate de **ARA ŞLUGHIAN** din București, Școala generală nr. 195.

„studio 50”

2

Drumul spre cabana Cioplea (1); Vedere spre Muntele Coștila — Bușteni (2). Fotografii primite de la pionierul **CAROL GÖPFRICH** din Arad, Școala generală nr. 2.

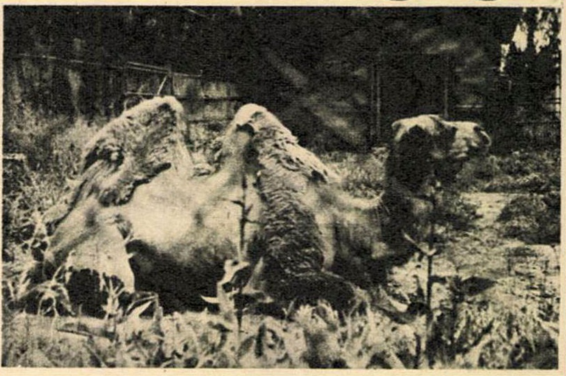
c

POȘTA CONCURSULUI

O dată cu apariția anunțului despre concursul nostru fotografic, poștașul nu s-a lăsat așteptat și a adus numeroase scrisori ce cuprind întrebări și impresii ale cititorilor noștri. Celor interesați le răspundem în pagina de față:

Gabriel Suciu, București. La concurs poate participa oricare dintre cititorii noștri.

Mihai Ionuț, Tg. Neamț. Desigur, portretul nu va lipsi din concurs. Atenție! El trebuie să fie cît mai expresiv.

Romeo Marian Cristea, Pitești. Numărul fotografiilor îl stabilești tu. Fii fără grijă! Dacă vei scrie adresa corect, le vom primi cu siguranță.

Fülöp Árpád, Vulcan, județul Hunedoara. Ți-ai instalat un laborator fotografic în cămară? Te-ai înarmat cu utilajul necesar? Ai substanțe chimice? Atunci... la lucru și trimite-ne fotografii frumoase cu dimensiunea minimă de 13/18 cm. Așteptăm!

Rodica Bondoc, Oltenița, județul Ilfov. Fotografia documentară este binevenită. Frămîntă-ți mintea acum și pentru una sau mai multe fotografii artistice. Curaj!

Adrian Sorin Marcu, comuna Cornești, județul Dîmbovița. Participanții trebuie să-și execute singuri fotografiile. De altfel «ABC-ul fotografic» s-a publicat tocmai pentru inițierea voastră din punct de vedere tehnic și artistic.

Ștefan Moraru, comuna Brădeanu, județul Buzău. Am vrea să-ți atragem atenția că ai citit superficial regulamentul concursului. Nu este vorba nici de pictură, nici de povestire, ci de FOTOGRAFIE.

Mircea Sirian, comuna Conop, județul Arad și **Ion Lucian,** București. Începînd cu numărul 39 al revistei «Cutezătorii» și-a făcut debutul rubrica fotografului amator. Recitiți-o cu atenție și veți găsi tot ce vă interesează. Este destul de simplu, nu? Dragă Mircea, prețurile le poți afla intrînd în orice magazin de specialitate.

Nu uitați! Pe plicul în care introduceți fotografiile pentru concurs menționați «Studio 50» scris cu litere de tipar și adresa: Revista «Cutezătorii», Piața Scînteii nr. 1, București.

Vă urăm tuturor succes!

PROFESORUL BLITZ

ABC FOTOGRAFIC ABC FOTOGRAFIC ABC FOTOGRAFIC ABC FOTOGRAFIC ABC

ABC FOTOGRAFIC

11

Fotografia de arhitectură

«Studio 50» — mijloc de a vă dovedi fantezia, ingeniozitatea, gustul pentru frumos.

Minunatele construcții înălțate în patria noastră o să vă determine să înregistrați pe peliculă un detaliu sau un ansamblu arhitectonic, mărturii ale talentatului și munca harnicului popor român. Este firesc, fiindcă oricare dintre noi n-am putea trece, de exemplu, indiferenți pe lîngă Hotelul Intercontinental din București care poate fi numit, pe drept cuvînt, un triumf al arhitecturii noastre moderne.

S-ar părea că nimic nu este mai simplu decît să fotografiezi o clădire. Însă fotografia de arhitectură este unul dintre genurile cele mai greu de abordat fiindcă trebuie redată precis intenția arhitectului, particularitățile arhitecturale, volumul, contururile, toate detaliile materiale din care a fost realizată construcția, precum și culorile acesteia.

Iluminarea subiectelor arhitectonice. În studiile fotografice, are o deosebită importanță iluminarea, deoarece lumina constituie un mijloc plastic excepțional, care favorizează nu numai redarea volumului, a spațiului și structurii, ci și redarea stării în care se află natura, redarea ambianței etc.

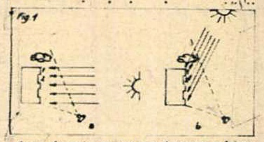

În cazul fotografiilor de arhitectură sînt utilizate sistemele de iluminare laterală și lateral frontală. Iluminarea frontală a subiectului dă un rezultat nesatisfăcător, dînd o imagine plată, fără relief. Contralumina, de asemenea, nu poate fi utilizată, deoarece pune în evidență numai contururile și nu iluminează suprafețele îndreptate spre privitor. Nu se recomandă să se fotografieze vara în timpul amiezii, cînd soarele se găsește la zenit, iar contrastele clar obscurului cresc mult.

În concluzie: la fotografierea subiectelor arhitectonice, direcția luminii trebuie să fie laterală nu numai față de direcția de fotografiere, ci și față de subiectul de fotografiat. În figura **1** schema **A**, se poate observa că razele soarelui cad perpendicular pe fațada clădirii și creează străluciri identice, atît pe detaliile proeminente **1**, cît și pe cele puțin mai adîncite **2**. Această iluminare nu va putea să sublinieze relieful. În schema **B**, lumina este laterală fața de direcția de fotografiere, iar pentru fațada clădirii ea constituie o iluminare laterală, așa cum trebuie să fie la fotografiile de arhitectură. Cu o astfel de direcție a luminii proeminențele lasă umbre, diferitele detalii ale fațadei au străluciri diferite și apare clarobscurul atît de necesar.

Distanța de fotografiere, înălțimea la care trebuie situat aparatul fotografic. În toate cazurile, fotografiile de arhitectură necesită redarea subiectului fără deformări. În cazul fotografierii de pe sol a unei construcții înalte, se impune îndepărtarea aparatului fotografic de subiect pînă la acea distanță care îngăduie includerea întregii înălțimi a subiectului în cîmpul obiectivului.

O altă posibilitate de obținere a unei imagini corecte o constituie alegerea unei înălțimi de situare a aparatului fotografic, aproximativ egală cu jumatatea înălțimii subiectului (fotografierea de la o fereastra vecină, de pe o înălțime etc.) așa încît aparatul să aibă o poziție perfect paralelă cu pămîntul.

Dacă liniile verticale nu prezintă convergențe mari, (abaterea liniilor de la direcția strict verticală), ci numai mici abateri față de poziția normală, acest lucru se poate corecta la mărire; în acest scop, hîrtia fotografică se așază pe un plan înclinat, nu pe o suprafață orizontală, ca de obicei.

ELENA FUNDULEA

ABC FOTOGRAFIC ABC FOTOGRAFIC ABC FOTOGRAFIC ABC FOTOGRAFIC ABC FOTOGRAFIC ABC

1

„AL MAGHRIB AL AKSA"

de **RODICA GEORGESCU**

Pentru vizitatorii străini, Marocul se înfăţişează ca un pămînt al legendei. Farmecul şi fascinaţia acestei ţări nu pot fi lesne înţelese fără a evoca Soarele şi azurul care, în toate anotimpurile, o învăluie într-o atmosferă senină.

În limba arabă, numele Marocului este «Al Maghrib al Aksa» — «Ţara de la margine», sau «Ţara soarelui apune». Într-adevăr, Marocul este situat la extremitatea vestică a lumii arabe — pe aici trecea odinioară frontiera occidentală a marilor califate — cei 450 000 de km pătraţi ai ţării fiind plasaţi între oceanul Atlantic şi Mediterana, pînă dincolo de lanţul munţilor Atlas în plin deşert saharian. Acestei aşezări, Marocul îi datorează istoria sa, o istorie zbuciumată, în care secole de-a rîndul populaţia locală a luptat cu îndîrjire pentru păstrarea independenţei împotriva cuceritorilor străini.

Marocul — ca şi celelalte ţări nord africane — a cunoscut ocupaţia romanilor, apoi pe cea a vandalilor şi a bizantinilor care se instalează aici pînă la islamizarea ţării, o dată cu cucerirea arabă. Ulterior, populaţia băştinaşă va avea de înfruntat tendinţele expansioniste ale puterilor europene, care vor pătrunde treptat pe acest teritoriu, întîi pe căi economice, apoi pe cele politice şi militare. Istoria modernă a ţării începe în 1927, iar despre Maroc, ca stat independent, se poate vorbi abia din anul 1956.

Se spune adesea că Marocul este o ţară a contrastelor. Într-adevăr, dualismul dintre tradiţional şi modern este evident la tot pasul. Dacă vrei să faci o incursiune în plin Ev Mediu, pătrunzi — în fiecare din oraşele marocane — în cartierele vechi, aşa-numitele «medina», cu bazarele lor pitoreşti pline de însufleţire şi animaţie ca în timpul lui Harun al Raşid. Cea mai vestită medina se află la Fés, străveche capitală a ţării. De ambele părţi ale străduţelor înguste, pe unde nu pot trece în sens opus doi catîri, sînt înşiruite nesfîrşite tejghele pline cu brocarturi, covoare, obiecte de artizanat. Dughenele giuvaergiilor îţi amintesc parcă de peştera fermecată a celor 40 de hoţi: din tavan pînă în podele atîrnă înşirate pe sfoară brăţări de aur, coliere, inele şi mărgele. Alături, cartierele noi ale oraşelor sînt străbătute de şosele largi, străjuite de clădiri şi hoteluri cu aspect somptuos, de cafenele şi baruri în stil parizian. Dacă Fés sau Marrakech atestă vocaţia urbană a islamului, Casablanca este cel mai modern centru urban marocan. Oraş din piatră, de o albeaţă orbitoare, împodobit de pîlcuri de palmieri şi iluminat de reclame de neon Casablanca a crescut repede datorită unui business uşor şi profitabil. Dintr-un orăşel de 20 000 de locuitori a devenit într-o jumătate de secol un mare port pe litoralul Atlanticului. Deşi Casablanca este centrul comercial al ţării, capitala Marocului este Rabatul. Aici sînt elaborate planurile de perspectivă privind dezvoltarea multilaterală a ţării. Căci, de cînd şi-a cucerit independenţa, Marocul este în căutarea unui echilibru între moştenirea trecutului şi imperativele moderne ale dezvoltării, înfruntînd greutăţile interne determinate de anii de dominaţie colonială.

Astăzi, Marocul s-a angajat ferm, printr-un efort general. pe drumul combaterii subdezvoltării, al afirmării sale independente în comunitatea internaţională, precum şi al adaptării sale la necesităţile lumii moderne. Pentru moment, economia ţării are un pronunţat profil agrar: 75 la sută din populaţie

2

Maroc

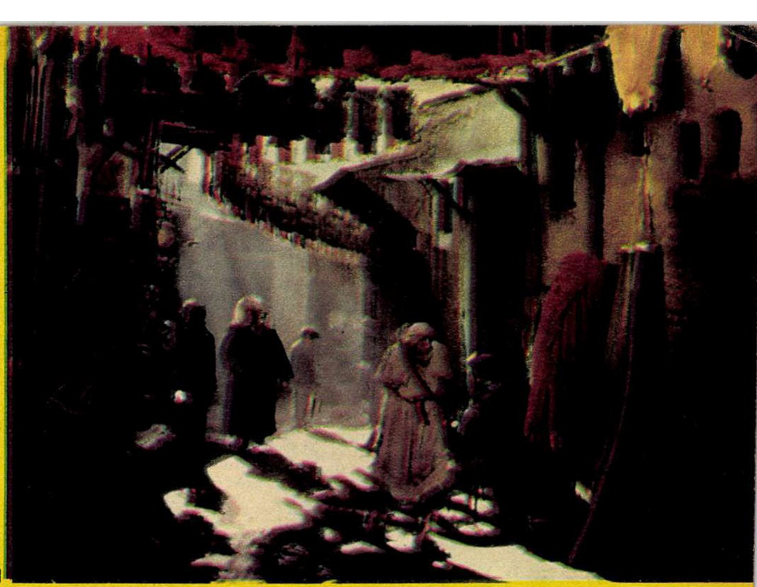

3

1. CITADELA AIT SLILO SCĂLDATĂ DE SOARELE DIMINEȚII.

2. ÎN «OCEANUL» DE NISIP AL SAHAREI, UMBRA UNUI COPAC ESTE O RARITATE.

3. RENUMITELE BAZARE DE LA MARRAKECH SÎNT CUNOSCUTE ÎN TOATĂ AFRICA. PENTRU VIZITATORI ELE REPREZINTĂ UN SPECTACOL PERMANENT.

4. CAPRA — UN JOC VECHI DE CÎND LUMEA ESTE JUCAT ȘI DE FETE CARE, DUPĂ CUM VEDEȚI, NU SÎNT DE LOC STINGHERITE DE VEȘMINTELE LUNGI PÎNĂ LA GLEZNE.

5. COSTUMELE TRADIȚIONALE ALE FETELOR SÎNT DE UN PITORESC DE 1001 DE NOPȚI.

6. ZI DE ZI FETELE DIN HAODEGUINE ÎȘI ÎMPODOBESC PĂRUL CU PANGLICI ȘI AGRAFE DE ARGINT.

7. TATUAJUL DE PE BĂRBIA ACESTEI FEMEI BERBERE ESTE O RĂMĂȘITĂ A UNEI FOARTE VECHI SCRIERI.

trăiește în mediul rural, cultivînd cereale, vița de vie, citrice, orez. În actualul plan de dezvoltare al economiei (1968–1972), agriculturii i se acordă o importanță deosebită. Mare parte din investiții sînt îndreptate spre accelerarea lucrărilor în domeniul hidraulic, în vederea sporirii suprafețelor irigate, a ameliorării și fertilizării pămînturilor secetoase.

În sectorul industrial, eforturile sînt îndreptate spre valorificarea resurselor solului și subsolului. Căci Marocul dispune de numeroase zăcăminte de fosfați (ocupă locul doi în lume la producția acestui minereu) de plumb, fier, zinc, magneziu și petrol. Pe harta industrială a țării ființează o serie de obiective importante, la Safi, Kenitra, Rifa și Mohammedia, iar altele sînt în curs de construcție.

Marocul este una din cele mai tinere națiuni din lume după vîrsta locuitorilor ei, căci jumătate din populația țării are sub 20 de ani — peste 6 milioane de tineri din care 45 la sută sînt copii sub 15 ani. Într-adevăr, elementul predominant al peisajului uman, citadin sau urban, îl formează tineretul,chemat să-și aducă, prin calitățile sale morale, intelectuale și fizice, contribuția activă la dezvoltarea țării pe calea progresului. Este de aceea explicabilă însemnătatea pe care o acordă statul cerințelor educației. Aproape un sfert din bugetul național este alocat pentru dezvoltarea învățămîntului de toate gradele și pentru construirea de școli noi. Dar limbajul cifrelor poate să fie de multe ori un limbaj sec. Realitatea este că pentru mii și mii de copii marocani școala înseamnă, zi de zi o adevărată sărbătoare. În anii din urmă numărul elevilor, studenților, și cadrelor didactice a sporit considerabil, au fost construite noi săli de clasă, cămine și cantine. În învățămîntul primar s-au realizat două mari obiective preconizate: arabizarea — toate disciplinele sînt predate în limba arabă — și marocanizarea — toți învățătorii care predau sînt în prezent marocani.

Rîndurile de mai sus conturează doar cîteva din imaginile largului proces de reconstrucție, de modernizare a vieții economice și spirituale din Maroc.

ȚARA ÎN CARE IERNEAZĂ RÎNDUNELELE

de **COSTIN NASTAC**

Frumusețea n-are nevoie de ghid, ci de **«ochi care știu să o descopere»**, spune un proverb fezan. **«Dacă anticii ar fi cunoscut frumusețea acestui pămînt** — spune Mohamed El Fassi — **a 8-a minune a lumii ar fi fost proclamată «Țara unde iernează rîndunelele»**, mai precis «AL MAGHRIB al AKSA», în traducere «țara de la margine». De la marginea absolută a Europei. Dincolo de Gibraltar. Între albastrul mediteranean de peruzea și cenușiu-auriul deșertului saharian. Între peretele lanceolat al Marelui Atlas și salba cîmpiilor Charb, Chaouia și Sous, înclinate spre ocean.

La poalele mitologicului Atlas, Djebel Toubkal, patria învățatului Ibn Khaldoun și leagănul milenarei civilizații islamice din valea Ifrane, praful saharian se așază enervant pe parbriz și pleoape. Plăcuta briză Charbi, adiind dinspre ocean, este înfrîntă de saharianul Chergui, și ochiuri imense de praf gonesc spre Atlantic, frămîntat și el de valuri și spumă. Aerul cald devine irespirabil. Nisipul este pretutindeni. Doar mecanismul ceasornicului, închis ermetic, pare să fi scăpat vicleniei acestuia. Este miezul zilei și

(Continuare în pag. 10)

4

5

6

7

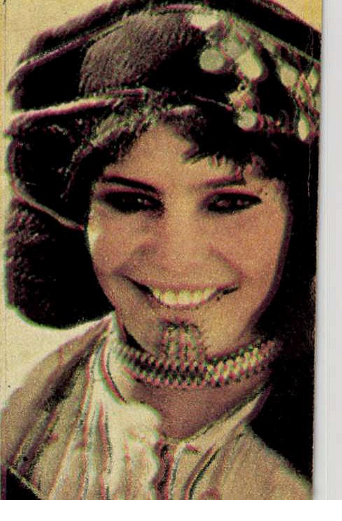

DIALOGUL NOSTRU

(urmare din pag. 3)

— O, idealurile pot fi multe în ţara noastră, pentru orice tînăr. Dar mai întîi cred că orice tînăr se cuvine să năzuiască spre dobîndirea perseverenţei şi a voinţei de a învinge. Şi pentru a ajunge aici i se cere, înainte de orice, să înveţe, să se dăruiască cu pasiune nu numai disciplinelor de ştiinţă şi tehnică, dar şi artelor, literaturii, sportului care doar toate luate împreună reuşesc să-i facă mintea mai ageră, mai pătrunzătoare, iar sufletul mai plin. Şi cînd spun să înveţe, mă gîndesc atît la orele în şir cînd va trebui să stea în laborator sau aplecat asupra cărţilor, dar mai ales la efortul de a gîndi, de a medita, de a visa în marginile tuturor frumuseţelor lumii.

— Şi totuşi, dacă ar fi să faceţi o excepţie, ce disciplină aţi recomanda ca trebuind să fie mai întîi şi mai bine aprofundată?

— Matematica, înţeleasă în sensul celor spuse mai sus, ca o sinteză de cugetare. Şi bineînţeles, ca unicul limbaj prin care toţi oamenii se pot înţelege între ei.

MINITEHNICUS - urmare din pag. 3-a

Art. 6 — Forma de organizare a micilor tehnicieni o constituie **«Clubul Minitehnicus Cutezătorii»** de pe lîngă redacţia «Cutezătorii» condus de specialişti.

Art. 7. Concursul Minitehnicus, ediţia a IV-a (1971) se desfaşoară în două etape:

A. ETAPA PREGĂTITOARE

La data de 10 decembrie 1970 revista **«Cutezătorii»** publică regulamentul precum şi brevetul de participare. Concurenţii vor trimite brevetul completat la Consiliul judeţean al Organizaţiei pionierilor pînă la data de 1 februarie 1971.

B. ETAPA JUDEŢEANĂ

Consiliile judeţene ale Organizaţiilor pionierilor vor trimite revistei «Cutezătorii» toate brevetele pentru autentificare pînă la data de 15 februarie 1971 şi le vor primi ştampilate pînă la data de 1 martie 1971. Brevetele neştampilate nu sînt socotite a fi în concurs. Concurenţii vor trimite Consiliilor judeţene lucrările în stare de funcţionare pînă la data de 1 iunie 1971. Între 15–30 iunie 1971 vor funcţiona expoziţiile judeţene «Minitehnicus '71» deschise publicului larg.

Capitolul II — Componenţa juriilor, aprecierea lucrărilor primite în concurs.

Art. 8. Juriul etapei judeţene.

Preşedintele juriului este şeful comisiei pentru ştiinţă şi tehnică din cadrul Consiliului Judeţean al Organizaţiei pionierilor. Din juriu se recomanda să facă parte specialişti din diverse domenii, cadre didactice etc...

CAPITOLUL III — PREMII ŞI DISTINCŢII

Art. 10. — **Consiliile judeţene ale Organizaţiei pionierilor vor juriza lucrările în cadrul expoziţiilor judeţene acordînd, după posibilităţi, premii şi distincţii. Revista «Cutezătorii» va acorda în fiecare judeţ cîte o medalie de aur a clubului Minitehnicus - Cutezătorii — închinată celei de a 50-a aniversări a creării Partidului Comunist Român — premiilor individuale (secţia A,B,C,) şi 6 medalii de aur pentru o lucrare colectivă indiferent de secţie. (Colectivul va fi limitat, în mod obişnuit, la 6 elevi). La recomandarea juriilor judeţene «Clubul Minitehnicus» va acorda «Diploma de inventator». Lucrările premiate, precum şi alte lucrări stabilite de juriul judeţean vor participa la ediţia 1972 a expoziţiei Minitehnicus. Alte lucrări participante la ediţia 1972 care nu au fost prezentate la ediţia 1971 vor primi viza «Clubului Minitehnicus» la momentul cuvenit.**

NOTA REDACŢIEI: Au fost omise din prezentul text articolele şi pasajele care nu privesc ediţia a IV-a. Pasajele subliniate prin alt caracter de literă sînt introduse în afara textului general al regulamentului.

PENTRU CEI CE DORESC SĂ DEVINĂ MEMBRI AI CLUBULUI MINITEHNICUS

Conducerea clubului Minitehnicus este necontenit solicitată de pionieri şi şcolari care doresc să devină membri ai clubului. Reamintim cititorilor noştri că statutele clubului prevăd şi posibilitatea ca doritorii să poată deveni membri ai clubului în afara concursului tradiţional. Pentru aceasta, ei trebuie să trimită lucrările lor pe adresa redacţiei. Conducerea clubului poate acorda calitatea de membru, în cazul în care lucrarea este corespunzătoare. De asemenea, lucrarea intră automat în concurs pentru ediţia cea mai apropiată.

Pentru lucrări de volum şi greutate mare, aspirantul va înştiinţa conducerea clubului printr-o scrisoare. Unul sau mai mulţi membri ai conducerii se vor deplasa la faţa locului şi vor stabili calitatea lucrării. Această precizare este valabilă pentru lucrările care depăşesc greutatea de 10 kg şi volumul de 50 × 50 × 50 cm.

ÎN PRIMUL TRIMESTRU AL ANULUI VIITOR VA FI PUBLICAT, INTEGRAL, STATUTUL CLUBULUI MINITEHNICUS-

ÎN ATENŢIA TINERILOR INVENTATORI

Pe lîngă clubul Minitehnicus s-a înfiinţat «Comisia de brevete şi invenţii Minitehnicus». Conducerea comisiei este asigurată de prof. univ. Edmond Nicolau, preşedintele de onoare al clubului. În componenţa comisiei se află dr. inginer Liviu Macoveanu şi ing. Florică Sergiu din partea Oficiului de stat pentru invenţii şi mărci.

Tinerii constructori care consideră că lucrarea lor constituie o invenţie, o inovaţie sau o raţionalizare îşi pot trimite lucrările lor pe adresa redacţiei, pentru «Comisia de brevete şi invenţii». Solicitanţii pot obţine «Brevetul de inventator» acordat de clubul Minitehnicus iar lucrarea lor poate fi înaintată «Oficiului de stat pentru invenţii şi mărci» spre brevetare. Evident, construcţiile în perfectă stare de funcţionare vor fi însoţite de scheme detaliate, descrierea pe larg a construcţiei, avantajele pe care le aduce, modul de funcţionare. Comisia poate decide şi acordarea unor însemnate stimulente constituind din premii în obiecte.

MINITEHNICUS LA TOKIO!

Printr-o scrisoare sosită la redacţie, agenţia KYODO, organizatoarea «Tîrgului internaţional de invenţii ale elevilor» ne înştiinţează că exponatele româneşti au ajuns la destinaţie. Organizatorii îşi exprimă satisfacţia că peste 20 de ţări, printre care şi ţara noastră, participă la această expoziţie, care se află în plină pregătire şi se va deschide în anul viitor.

Pînă atunci, prietenii noştri japonezi ne-au trimis fotografiile unor invenţii care au fost prezentate la o expoziţie recentă.

Dispozitiv automat de salvare de la înec

«Horă» acţionată de un cîmp electromagnetic.

ŢARA ÎN CARE IERNEAZĂ RÎNDUNELELE

(Urmare din pag. 9)

aerul este biciuit de semnale morse alarmante, din larg şi de pe uscat. În radă, la Xasablanca, transatlanticele stau armate la cheu. Cele aşteptate rămîn în larg. Sau schimbă direcţia spre Azore şi Canare Pînă la peretele abrupt al munţilor Zerhoun, faci călare pe cămilă, 14 ore. Cu maşina, de zece ori mai puţin. Un jeep lasă în urmă cu 60 la oră coamele de la Immouzzer-du-Kandar şi, cînd ajungem la Ormad, furtuna este departe. Un soare orb, proiectat pe cerul de sticlă, gălbui, cerne peste oază şi plantatiile de portocali o lumină de miere.

Înainte de a se sfîrşi «sărbătoarea berbecilor» de la Moulay Idris, «Ait-Kebir», spre seară asistăm la aprigele întreceri de cai şi ale arcaşilor călări de 15 ani. Apoi, la proba «Vînătorii soarelui negru». Cine va vîna şoimul deşertului din goana cămilei primeşte după datina malekită statuia voinicului Idris I, strănepotul Fatimei, fiica profetului Mahomed. El singur are dreptul să treacă prin flăcări «duhul rău» al deşertului, pînă cînd «îl aprinde» şi-l redă cerului, în chip de soare. Roşu şi pur. Este un rit berber, de coloratură unică, practicat mai ales în sezonul recoltării portocalelor.

La ora cînd coborîm colinele de la Djebel Zerhoun spre sidefiul Fés, ruinele romane de la Volubilis spulberă pentru cîteva minute orice amintire a frumoaselor întreceri marocane cu cai. Chiar şi pe cele de la Ras-El-Madeur, unde micii felahi «împuşcă» săgeata în cădere cu altă săgeată. Sau cele de la Bab-Azhar, unde micul îmblînzitor de cobre încremeneşte reptila fără să-i cînte: privind-o concentrat, fără să clipească 15 minute.

Lîngă contraforturile Zerhoun-ului, bazilica şi arcul de triumf al lui Caracalla, casa coloanelor şi palatul Efebului, altarul zeiţei Venus şi porticul lui Mascenus, mozaicul lui Caton d'Utique şi Marele Efeb de bronz — fără a mai vorbi de busturile lui Silene şi Esculap — ne proiectează într-un univers de mitologie familiară, în care numai peisajul este african. Cînd trecem de zidurile Cetăţii Albe prin poarta Bab-Guisa, lăsînd în dreapta mormintele vechii dinastii a merinidizilor, o lume albă, cretacică, unică şi monocordă se dezvăluie înaintea ochilor, în explozii de fantezie şi arabesc. Minarete rotunde şi turnuri cvadrilaterale, străjuind ziduri de piatră crenelate, decorate în smalţuri, dau arhitecturii arabe un farmec aparte. Coloane şi portaluri înflorate, înnobilate de arabescuri şi pînze de ape, de culori aprinse şi moi, contrastînd între albastruri şi alb, dau sens ritmurilor şi formelor, avertizînd că aici, în aceste bazilici ale culturii medievale, s-a zămislit leagănul uneia din cele mai originale culturi — cultura islamică.

Veritabile Alhambre, rivalizînd cu medievalele castele andaluze, palatele islamice au la Fés, ca pretutindeni în Maroc, nume de stranie incataţie — mederse: Madersa Attarine — traforată în marmuri şi piatră — o minune din cele 1001 ale altei Seherezade, lăsată posterităţii de succesorii almohadizilor, suveranii merinidizi. Rivalele ei, tot din familia palatelor merinidize, se numesc Aguedal, Mellah, Fés Djedid, Bab Dekaken. Iar celelalte mederse, supranumite ale Soarelui, Lunii, Stelelor şi Marelui Profet, se pronunţă în arabă Sefarine, Sahrij, Sbaine, Mesbahia. Prima e socotită steaua Marocului; a doua — a îndrăgostiţilor; a treia a caravanelor sahariene; ultima împlinirilor — un fel de Fontana di Trevi, din Roma, în care, dacă vrei să ţi se împlinească o dorinţă, arunci un bănuţ, sau o frunză de portocal. De fapt sînt în sidefiul Fés încă cel puţin cîteva zeci de

COPIII DIN CÎRJOAIA DESENEAZA

Candoare, stîngăcie, naivitate, accent anecdotic — iată tot atîtea calităţi care dau farmec acestor lucrări. Este un farmec obţinut involuntar, izvorînd poate din capacitatea, specifică copilăriei, de a esenţializa imaginea, un farmec bazat poate pe sensibilitatea, pe receptivitatea noastră.

Portretul lui Ştefan cel Mare a constituit sursa primă, inspiratoare, pretextul tuturor acestor lucrări realizate de elevi ai şcolii generale din Cîrjoaia (Cotnari). Centru de organizare al lucrărilor, binecunoscut, portretul domnitorului exprimă de fiecare dată explicit sau implicit o apreciere. Culoarea puternică, densă, somptuoasă uneori, subliniază vitalitatea personajului (Dolhăescu M. Constantin, Cărbune Ştefania) părul alb e un semn al înţelepciunii (Petraru Constantin). Restrînsă, dat fiindcă este vorba de portrete, capacitatea de fabulaţie, de interpretare se reduce la variaţii de expresie, la variaţia detaliilor vestimentare (interesantă interpretarea coroanei — mereu alta). Şi totuşi culoarea — formele topite, contopite în culori stinse, armonioase, (Popa T. Maria, Rădăşanu V. Magdalena, Rădăşanu D. Angelica) sau puternice, contrastante asociaţii cromatice conferă personalitate fiecăruia din aceste universuri imaginative.

Copiii din Cîrjoaia (Cotnari) aduc în desenele lor un suflu proaspăt; descoperim, în ansamblu ca şi în fiecare desen în parte, acelaşi univers al copilăriei, în care sinceritatea nu antrenează ridicolul, iar educaţia de specialitate nu intervine ca agent de eroziune intelectuală şi artistică.

MARINA PREUTU

---

isemenea comori de arhitectură islamică, fiecare
u legenda şi istoria ei. În Kasbah El Khemis, cartie-
ul «latin» al milenarului oraş de pe valea Ifrane,
nedersele, moscheele, turnurile şi stilurile minare-
elor, reprezintă toate dinastiile suveranilor acestei
ări, de la almovarizi la alouitizi. Aici este leagănul
ulturii arabe şi, poate, nu întîmplător, cea mai fru-
noasă, mai veche şi prestigioasă universitate a aces-
ei lumi şi civilizaţii care a fascinat şi continuă să
mpresioneze lumea, este celebra Moschee Qara-
uyine, întrecînd în vechime Nùrenbergurile şi Milla-
io-urile universitare europene. «Marocul, spune un
roverb fezan, este o ţară în care pînă şi frunza este
rabă». Totul te convinge de acel «pînă şi» ...Şi
ărbătoarea «Sunet şi lumină» de la Fés, şi festivalul
aţional de folclor de la Marrakech, şi tradiţionala
ărbătoare a vişinilor de la Serfu, şi sărbătoarea
urmalelor de la Erfud, şi sărbătoarea din Munţii
Atlas — un fel de variantă încă neschimbată a mun-
elui Găina de la noi, unde părinţii îşi aduc fetele de
4–18 ani înfăşurate în feregele şi vestminte colorate,
u mărgele şi flori, pentru a fi peţite. Şi neîncăpă-
oarele case de lut ale felahilor, şi bidonvillurile
nsalubre din marginea oraşelor, concentrate în
eea ce se numeşte vechea Medină, şi istovitoarele
nunci ale zilierilor pe plantaţiile de lîngă Kenitra
şi Meknes, şi migala artizanilor de la Ouerzazate şi
Agadir — adică totul...

DESENELE AU FOST REALIZATE DE:

1. POPA T. MARIA
2. UNGUREANU D. MARIA
3. RĂDĂŞANU D. ANGELICA
4. RĂDĂŞANU V. MAGDALENA
5. LEONTE C. ELENA
6. MIHĂILĂ V. ELENA
7. DOLHĂSCU M. CONSTANTIN
8. CĂRBUNE GH. ŞTEFANIA
9. SAVIN MARIA
10. PETRARU CONSTANTIN
11. ANECHITE V. ANTONICA

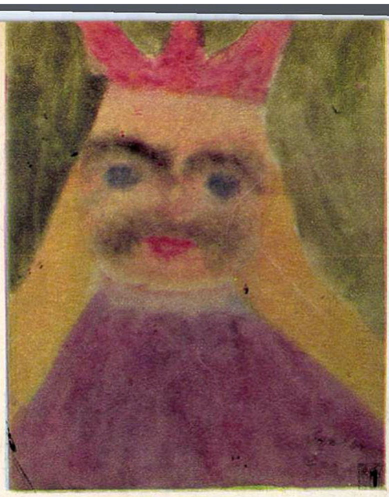
1

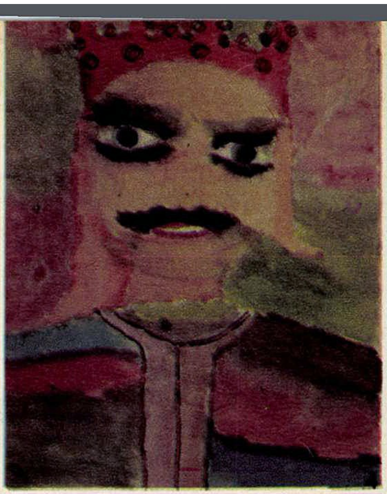
2

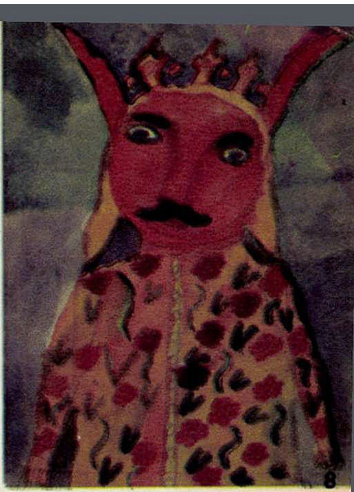
8

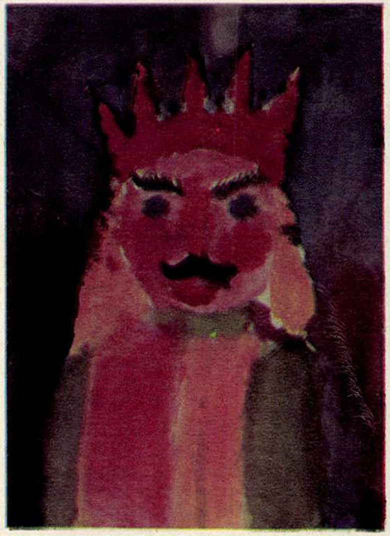

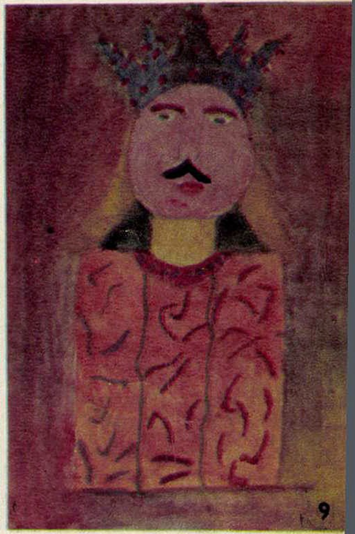
9

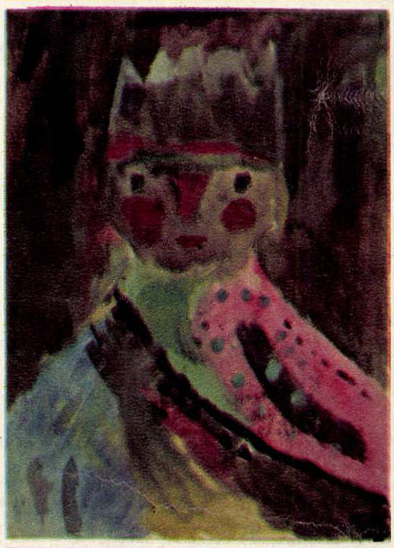

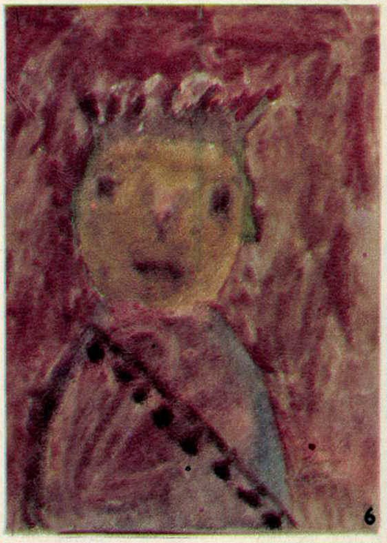
6

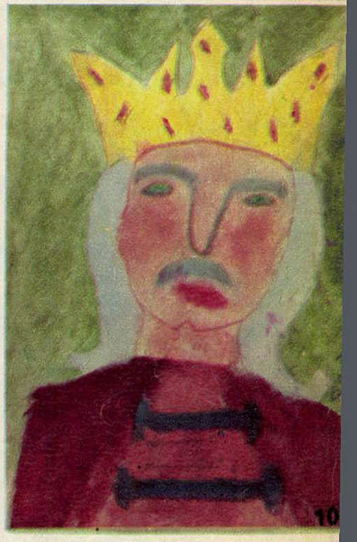
10

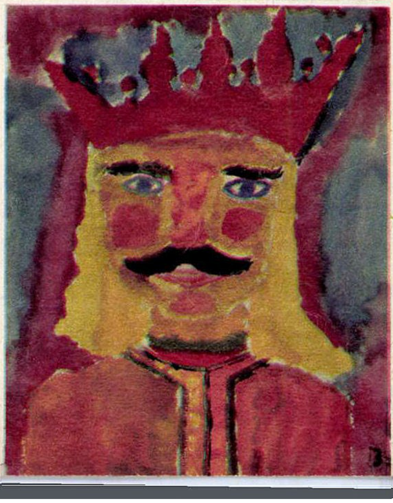
3

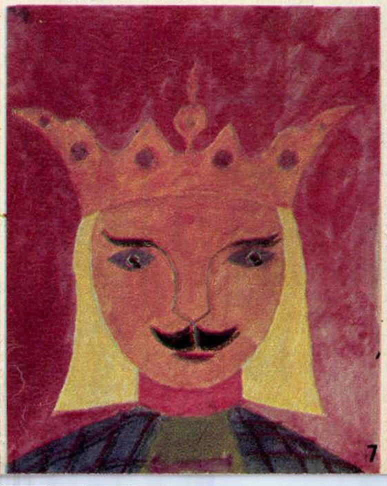
7

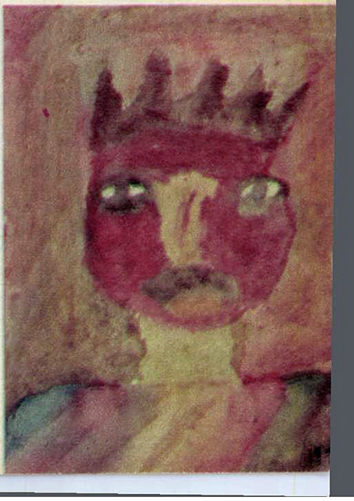
4

EXPEDIȚIILE CUTEZĂTORII

DRUMEȚIND PRIN Căliman

Expediția «Tulnic» lîngă Obeliscul cu cap de bour de la Cîrlibaba, ridicat în amintirea Voievodului Bogdan care în anul 1359 a descălecat din Maramureș în Moldova.

Echipajul «TULNIC» de la Școala generală nr. 19 din Arad a fost format din: profesorul BELA BIRO, comandant; TEODOR PENȚA, căpitan; GABI GASA, secund; GIZELA ISAC, etnograf; TIBERIU SIPOȘ, istoric; ANDREI FAZEKAȘ, fotograf; ELONORA GAFTON, etnograf; FELICIA BORDEA, geolog; MARIA CHIȘ, folclorist; GH. CRIȘAN, istoric și STELA BIRO, folclorist.

UN ECHIPAJ TEMERAR

Să parcurgi Țara Maramureșului, Țara de Sus și Valea Bistriței pînă la istoricul pas al Prislopului, a fost un plan îndrăzneț al încercaților cutezători din Arad: echipajul **«Tulnic»**, al **Școlii generale nr. 19**. Căpitanul expediției își va însemna cu exactitate fiecare etapă a călătoriei ce i-a purtat într-un spațiu din ținuturile luminate de istoria țării, cu faptele de preț al oamenilor săi, cum a fost Ștefan Voievod, ziditorul atîtor cetăți ale Moldovei. Și astfel aflăm cum i-a purtat pașii urcînd și coborînd munții și cercetînd istoria Voronețului, pe a cărui ziduri meșteri mari au pictat fresce nemuritoare cu culorile cerului și a pămîntului românesc. Apoi, din pădurile Rarăului poposesc în așezări de țară cum sînt satele Ciocănești sau Cîrlibaba, cu case meșteșugit pictate și pe Bistrița pînă la acel sat Broșteni în care Creangă în anii copilăriei învață buchiile și se hîrjonește cu caprele Irinucăi.

Îi vom întovărăși în rîndurile ce urmează doar o parte din drum, pe potecile ce urcă spre munții Călimanului, cel mai puternic masiv vulcanic din țară.

FANTEZIILE NATURII

Masivul vulcanic al Călimanului e ca o carte deschisă în care membrii echipajului citesc istoria pămîntului. Cu milioane de ani în urmă un șir de explozii vulcanice au creat cratere de dimensiuni considerabile cum ni se înfățișează astăzi căldarea uriașă din inima Călimanului, socotită a fi, datorită celor zece kilometri ce-i măsoară în diametru, cel mai mare crater din Europa. Acțiunea apei și vîntului a creat în hotarele Călimanului forme de piatră atît de sugestive încît, privindu-le ești ispitit să crezi că sînt opera unor giganți care au avut fantezia de a ciopli munții pentru a înălța statui.

Casă de pe Valea Bistriței (comuna Ciocănești).

În liniștea unei poieni, populată doar de jnepeni, ienuperi și merișori, se înalță ca un grup de uriași împietriți «Moșul și cei doisprezece voinici» cum îi spun oamenii din partea locului. Nu departe de șaua care desparte grupul voinicilor de piatră de vîrful Tămău, irupe parcă spre cer «Pietrele Roșii», îngrămădire haotică de blocuri vulcanice ce configurează — prin jocul luminii și al umbrelor — creneluri și turnuri de cetate ori chipuri fabuloase cum sînt «Balaurii și Uriașii» numiți astfel de ciobani.

PEȘTERILE LUANEI

Iată un nume desprins parcă dintr-o poveste. Și în fapt, aidoma ca într-un basm, așa le-a apărut în lumina vie a lanternelor imaginea grotelor cu decorații fastuoase, descoperite în urmă cu zece ani de către geologul Emil Butnariu și dr. Traian Naum în inima de lavă a Călimanului, pe versantul răsăritean al cupolei teșite a Negoiului Românesc. Pereții și tavanul grotei, numite «Palatul de ciocolată» sînt împodobiți cu ciucuri și ample draperii ondulate, colorate în multiple nuanțe de cafeniu, cele dominante avînd fața roșcată a ciocolatei. Irizări mătăsoase dau întregii decorații un aspect metalic, datorită prezenței oxizilor de fier. Peșterile Luanei s-au format printr-o lungă serie de procese fizice și chimice ce au modelat roca vulcanică. Printre principalii arhitecți, apele subterane au avut un rol esențial. Ele s-au infiltrat prin crăpăturile scutului de andezit a dizolvat mai întîi tufurile — cenușa vulcanică — creînd mici goluri. Cu vremea golurile s-au lărgit, s-au pro-

---

NICUTA TĂNASE

Casata de la miezul nopții

ROMAN FOILETON

7

MOȘ PETCU ÎMI PĂZEȘTE MAȘINA

ROMAN FOILETON 31

Șeful postului de miliție după ce mă salută îi dădu o mînă de ajutor și bătrînului pensionar să iasă din atașul motocicletei. Acesta mă străfulgeră cu o privire răutăcioasă, se propti în bastonul lui și mai că se răsti la omul legii:

— Te rog să-l arestezi imediat... E spion, tovarășe șef, să-l arestezi imediat! L-am urmărit eu de cînd a intrat în comună și l-am «simțit» că are gînduri necurate...

Arcașii și șeful lor mă înconjurară și ei. Erau mulțumiți că nu le scăpaseră «prada» adică eu, «spionul». Șeful postului de miliție exagerat de calm mă invită să-i arăt actele. Sper că nu am să fiu acuzat de lăudăroșenie, dar în momentul cînd mi-am pronunțat numele și mai ales cînd le-am arătat legitimația de scriitor, pe cea de reporter și mai ales delegația de la revista «Cutezătorii»... În momentul acela a fost o explozie de bucurie. Pe cuvîntul meu că nu exagerez. Nici cu o iotă nu exagerez cînd spun că a fost explozie de bucurie. Toți, dar absolut toți care erau de față, mă cunoșteau. Căpetenia arcașilor a pretins față de toți, că a citit toate cărțile scrise de mine.

— Și cu ce ocazie pe la noi? mă întrebă foarte prietenos șeful de post.

— Scrieți o carte despre copiii din comuna noastră? se interesă și arcașul șef.

— Eu am să vă las. Trebuie să mă duc la post, se scuză tovarășul plutonier.

Dar nu plecă pînă nu își ceru scuze și mai ales pînă cînd nu a primit asigurări din partea mea că am să-i fac o vizită la plecare.

— Pe mine ești supărat, tovarășe scriitor? Să nu fii, zău, să nu fii, că eu... Eu am crezut că...

ROMAN FOILETON 32

— Ce-ai crezut, moș Petcule?

— De unde știi că mă cheamă Petcu?

— Dumneata mi-ai spus... Acum vă rog foarte mult să-mi spuneți unde e Iliuță, prietenul meu? Arcașilor, unde e Iliuță?

— E prizonier.

— Ce este?!

— Prizonier... L-am prins spionînd prin curtea bătrînei Stinghie. L-am întrebat cu frumosul ce urmărește și nu a vrut să ne dea nici o explicație.

— Unde e?

Bătrînul m-a rugat încă o dată să-l iert și s-a dus să-mi păzească mașina.

— Unde e Iliuță? am insistat eu.

— Veniți după noi.

Căpetenia arcașilor a luat-o înainte, iar eu, încadrat de ceilalți arcași, am trecut prin spatele grădinii de legume a bunicii lui Marian, am traversat rîul pe o punte suspendată care se balansa ca o barcă cu noi și o potecă, o cărare bătătorită ne-a dus pînă la bordeiul de pază a unei bostănării.

●

La ușa bordeiului stăteau de strajă doi arcași mult mai solizi decît căpetenia lor. Pe unul din ei îl porecleau «Grasu». Am aflat asta cînd șeful lor a dat «ordinul»:

— Grasule, eliberăm prizonierul!

Am fost invitat în bordei și imediat ce am trecut pragul am auzit niște gemete înăbușite. Am aprins bricheta și, dragii mei, mi-a fost dat să văd o scena înfiorătoare. O scenă din asta numai în filme se poate vedea. Iliuță era legat fedeleș și pe deasupra avea și un căluș

Formă de eroziune de pe vîrful Tihul căreia i se spune «Dragonul» deoarece pare a fi capul unui balaur...

dus dislocări, surpături şi încet, încet crăpăturile s-au mărit, alcătuind, în unele locuri săli înalte de aproape şase metri. O astfel de grotă e «Vizuina Urşilor», una dintre cele mai impresionante dintre toate locaşurile subpămîntene ale acestor complexe formaţii geologice, un unicat pe plan mondial.

COTA 2102 m

Lăsînd în urmă şi aceste minunate opere ale naturii, expediţia se îndreaptă spre vîrful Pietrosul urcînd o cărare şerpuită, printr-o ţesătură încîlcită de jnepeni. Golurile dintre aceşti pionieri ai coniferelor sînt presărate cu brînduşe şi delicatele flori roşietice ale bujorilor de munte, cărora li se alătură sfioase, parcă floricelele gălbui ale strigoaicei, cea mai otrăvitoare plantă din ţara noastră. De la înălţimea de 2102 metri cei 10 alpinişti privesc spre Negoiul Românesc, munte care pînă mai ieri îşi datora faima înălţimii sale. Astăzi el a dobîndit o nouă şi mai de preţ destinaţie.

«Moşul», colos de lavă cimentată ce tronează în mijlocul celor «12 voinici».

Pionierii află de la minerii ce sfredelesc muntele cu sondele că aici, în căldarea Călimanului, a fost descoperit un bogat zăcămînt de sulf, materie primă, atît de necesară pentru industria chimică a ţării noastre. Comorile pînă mai ieri tăinuite vor fi în curînd aduse la lumină de instalaţiile moderne ale minei. Aruncînd o ultimă privire spre vasta panoramă ce se deschide la picioarele Pietrosului, «cutezătorii» iau drumul întoarcerii spre poienile blînde, cu ierburi moi, fluturi de aur şi petalele de curcubeu ale florilor — neistovit izvor de cercetare a naturaliştilor din echipaj, care îşi vor îmbogăţi aici colecţiile cu «piese» rare.

NU UITA!

Au drumeţit şi fetele şi băieţii prin multe sate şi s-au pătruns de frumuseţi neaşteptate străbătînd Obcinele din Ţara de Sus, sorbind însetaţi cu ochii geometria inspirată a crestăturilor în lemn, jocul armonios de linii şi culori al iilor şi fotelor moldovene. Ceea ce i-a impresionat mai mult din tot ce au văzut a fost monumentul cioplit în trunchiuri de arbori înalţi, aflat în poiana de lumină blîndă din Moisei. Aici, la Moisei, fasciştii au mistuit în flăcări satul şi au ucis 29 de ostatici care ajutaseră pe partizani să-şi ducă lupta împotriva lor. Artistul Vida Geza le-a nemurit amintirea sculptînd acest monument: figurile aspre tăiate în trunchiurile înalte vorbesc despre dîrzenia luptătorilor ce au căzut eroic pentru a da ţării libertate. Copacii uriaşi, sculptaţi de Vida Geza fac roată simbolizînd solidaritatea, unirea forţelor vii ale poporului.

AUREL LECCA

Finaliştii
CONCURSULUI DE ŞAH PRIN CORESPONDENŢĂ
«Căluţul de fildeş»

BĂIEŢI: Gabi Drăgan — Reşiţa; **Doru Costache** — Peşteana-Jiu, Gorj; **Dan Voicu** — Spantov — Ilfov; **Constantin Duduman** — Româneşti — Grăniceşti, Suceava; **Florea Oprea** — Siliştea Nouă — Teleorman; **Radu Selejan** — Reşiţa; **Victor Coniac** — Coteşti, Vrancea; **Constantin Nuţu** — Spantov, Ilfov; **Dan Străin** — Reşiţa; **Ştefan Vasiliu** — Dumbrăveni, Suceava; **Herwig Varlan** — Galaţi; **Marian Voicu** — Piatra, Teleorman; **Vilhelm Hassel** — Dumbrăveni, Suceava; **Ion Velişanu** — Brezoaiele, Ilfov; **Vasile Dumitrache** — Crucea de Sus — Vrancea; **Augustin Buică** — Roşiori de Vede; **Iesenca Ciurea** — Turnu Severin; **Ion Stan** — Picior de Munte, Dîmboviţa; **Paul Gera** — Zimnicea, Teleorman **Tudorel Manu** — Brăila; **Constantin Nehoianu** — Mîneciu-Ungureni, Prahova; **Viorel Făcăeru** — Vulturul, Vrancea; **Tudor Triţa** — Caracal; **Ion Man** — Cluj; **Aurel Cojocaru** — Schela. Galaţi; **Marian Chiriac** — Mîneciu-Ungureni, Prahova; **Cornel Ciucu** — Constanţa; **Sorin Pălimaru** — Galaţi; **Mircea Crişan-Dumitra,** Bistriţa-Năsăud; **Ionel Răducea** — Hunedoara; **Paul Cujba** — Hălăuceşti, Iaşi; **Nicolae Riscu** — Năvodari, Constanţa; **Valeriu Zahiu** — Ploieşti; **Iuliu Topan** — Gherla — Cluj; **Adalbert Horvath** — Hunedoara; **Mircea Cosma** — Deva; **Florentin Grigore** — Tătărani, Vrancea; **Nicolae Niţă** — Boteşti, Neamţ; **Sorin Brînză** — Adjud, Vrancea; **Ion Ardeleanu** — Năvodari, Constanţa; **Francisc Deak** — Carei, Satu Mare; **Sandu Bilici** — Baia Mare; **Dan Anitaş** — Satu Mare; **Nicolae Barbu** — Adjud; **Paul Raican** — Tulcea; **Viorel Hojda** — Moisei — Maramureş; **Costel Hrehorciuc** — Roman; **Dan Cosma** — Deva; **Aurel Rizea** — Orbeasca de Jos — Teleorman; **Lucian Groza** — Carei; **Constantin Bololoi** — Dulceşti-Neamţ; **Dumitru Popa** — Cosîmbeşti, Ialomiţa; **Traian Tîrziu** — Cenad, Timiş; **Ştefan Velciov** — Dudeştii Vechi, Timiş; **Ion Moraru** — Sighişoara; **Dan Strungariu** — Cenad, Timiş; **Aureliu Pop** — Teiuş. Alba; **Ion Huncă** — Răuşeni, Botoşani; **Nicolae Stan** — Gîrda de Sus, Alba; **Marin Vasilăşteanu** — Vasilaţi, Ilfov; **Aurel Cîndan** — Ghioroc, Arad;

FETE: Dorina Bruja, Sighişoara; **Margareta Etcu** — Mîndreşti, Vlădeni, Botoşani; **Rodica Kerestes** — Zalău — Sălaj.

P.S.

Datorită faptului că opt dintre participanţi nu şi-au scris clar numele pe plicurile trimise arbitrilor, numele lor au apărut cu unele greşeli de litere. Pentru a nu exista nici un fel de dubii, republicăm numele acestora corectate după documentele de înscriere:

Marcel Sămînţă — Ferendia, Timiş; **Viorel Ostafi** — Dorohoi, Botoşani; **Sabin Carantină** — Dăbuleni, Dolj; **Frîncu Constantina** — Blejoi, Prahova; **Petrică Pascău** — Oituz, Bacău; **Ştefan Puncescu** — Ciupercenii Noi, Dolj; **Ludovic Roring** — Reşiţa; **Nicu Pîntrijel** — Dumbrăveni, Suceava.

Important!

După cum v-am mai anunţat, finala concursului nostru se va desfăşura în timpul vacanţei de iarnă într-o tabără specială. Data exactă precum şi formele necesare vă vor parveni prin consiliile judeţene ale organizaţiei pionierilor în timpul util Toţi cei care v-aţi văzut numele publicate în revista noastră trebuie să vă pregătiţi din vreme, pentru ca în momentul respectiv să puteţi face deplasarea necesară.

RADU VASILESCU

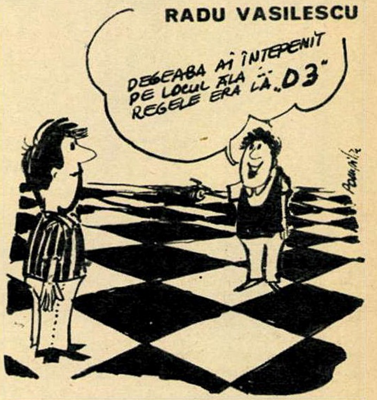
DEGEABA AI ÎNŢEPENIT PE LOCUL ĂLA REGELE ERA LA „D3”

ROMAN FOILETON

33

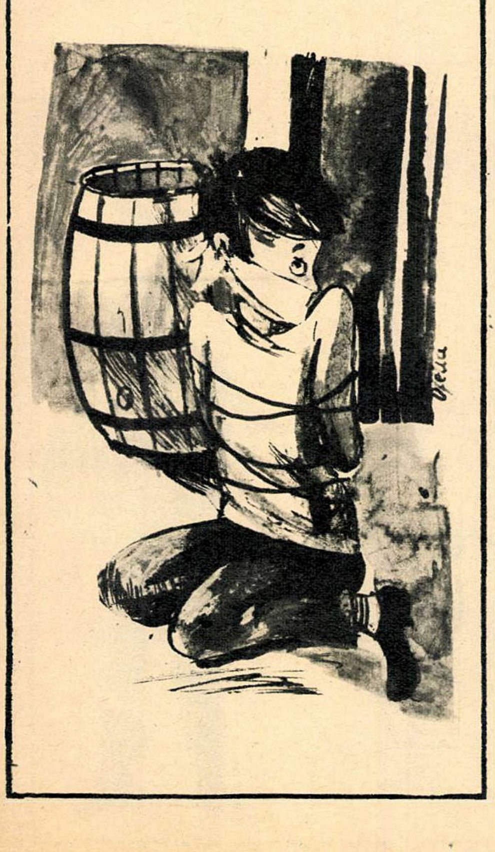

ROMAN FOILETON

34

în gură. I-am scos căluşul, i-am tăiat chingile şi dacă nu eram de faţă se încingea acolo o bătaie tot la fel ca în filme. Abia l-am calmat pe Iliuţă. De fapt avea dreptate. Şi eu dacă eram în locul lui... Să fii legat fedeleş şi să fii aruncat cu faţa în jos pe nişte paie într-un bordei întunecos?

— Cum te simţi, Iliuţă?

— Tare i-aş da vreo doi pumni Grăsunului... El m-a legat.

— Nu ai motive să fii necăjit... În romane aşa se întîmplă. Aşa păţesc eroii de romane.

— Dar eu nu vreau să fiu erou de roman.

— Dragă Iliuţă, vrei, nu vrei, acum trebuie să accepţi. Tu ai declanşat toată povestea asta.

«Grăsunul», care vorbea puţin peltic mă ameninţă:

— Şi dumneavoastră **asi** fi avut **aseiasi** soartă dacă **veneasi** cu gînduri **nesinstite...**

— Ai auzit, Iliuţă?... Dar «şeful» vostru unde a dispărut?

— Vă face o surpriză.

— Ce surpriză?

— Dacă e surpriză nu vă putem spune. Aveţi puţină răbdare.

Stăteam pe iarbă la umbra unui nuc foarte bătrîn şi n-ar fi frumos din partea mea dacă nu aş spune-o deschis: eram tare curios să văd ce surpriză avea să ne facă şeful arcaşilor. N-am stat prea mult în aşteptare. De după peretele bordeiului a apărut cel aşteptat cu doi pepeni mari cît toate zilele în braţe. Abia îi aducea. Unul din pepeni era roşu. Au fost atît de dulci şi gustoşi încît am uitat cu desăvîrşire toate neplăcerile prin care trecuserăm. Nici Iliuţă nu se mai uita cu duşmănie la cei

ROMAN FOILETON

35

care îl luaseră prizonier.

— Dacă în loc de căluş îmi băgau în gură nişte miez de-ăsta de pepene era mai bine.

Moş Petcu ne aduce o veste groaznică

— Şi aveţi de gînd să scrieţi o carte despre comuna noastră? Nu vreţi să ne faceţi şi pe noi eroi pozitivi? mă întrebă arcaşul şef. Era aşa de dulce pepenele încît nici prin gînd nu-mi trecea să mai las ceva din el.

— Şi vreţi să fiţi eroi pozitivi?

— Cum să nu vrem?

— Eroii pozitivi fură pepeni?

— Dumneavoastră cînd aţi fost la vîrsta noastră nu aţi luat niciodată pepeni?

— Eu nu sînt erou pozitiv şi în al doilea rînd...

N-am apucat să termin fraza că deodată se auzi un fluierat prelung. Ne-am uitat în direcţia de unde venea alarma şi spre marea noastră uimire l-am văzut pe moş Petcu alergînd disperat spre noi. La început am crezut că ne ameninţă că vrea să ne alunge din bostănărie...

— Tovarăşe scriitor! a strigat el gîfîind, vi s-a furat maşina.

— Ce s-a întîmplat?

— Maşina nu mai e...

— Cum nu mai e?

— M-am dus s-o păzesc şi nu mai e acolo. Zău nu mai e!

Ne-am ridicat şi am pornit-o toţi înspre locul unde parcasem maşina şi...

(va urma)

PAGINA CELOR MAI TINERI CITITORI

PREZINTA :

Dan Buzdugan

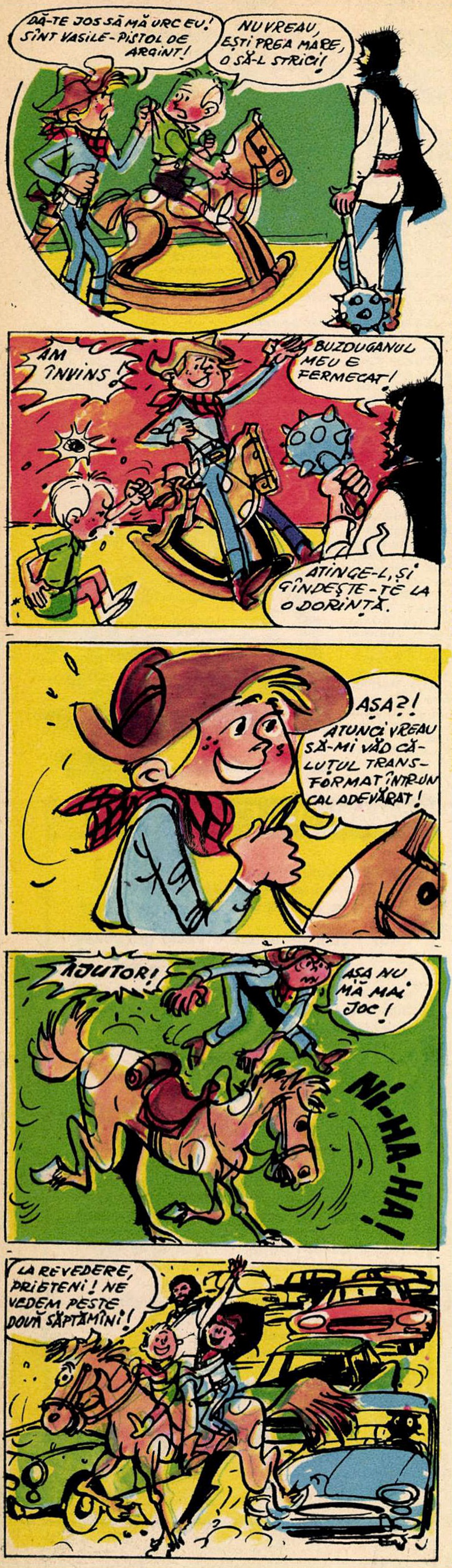
DĂ-TE JOS SĂ MĂ URC EU! SÎNT VASILE-PISTOL DE ARGINT!
NU VREAU, EȘTI PREA MARE, O SĂ-L STRICI!
AM ÎNVINS!
BUZDUGANUL MEU E FERMECAT!
ATINGE-L, ȘI GÎNDEȘTE-TE LA O DORINȚĂ.
AȘA?! ATUNCI VREAU SĂ-MI VĂD CĂLUȚUL TRANSFORMAT ÎNTR-UN CAL ADEVĂRAT!
AJUTOR!
AȘA NU MĂ MAI JOC!
NI-HA-HA!
LA REVEDERE, PRIETENI! NE VEDEM PESTE DOUĂ SĂPTĂMÎNI!

Dragii mei, iată-mă din nou în revistă; de astă dată, nu numai ca voinic, ci și ca... redactor! Voi face să apară pentru voi o pagină anume, plină de haz și de întîmplări neobișnuite! De asemenea, voi fi foarte bucuros să răspund la scrisorile voastre. Nu uitați să specificați pe plic „Pentru Dan Buzdugan

Acești viteji din diferite epoci și-au încurcat ...acoperămîntul capului.

Ajutați-i să și-l găsească fiecare pe al lui!

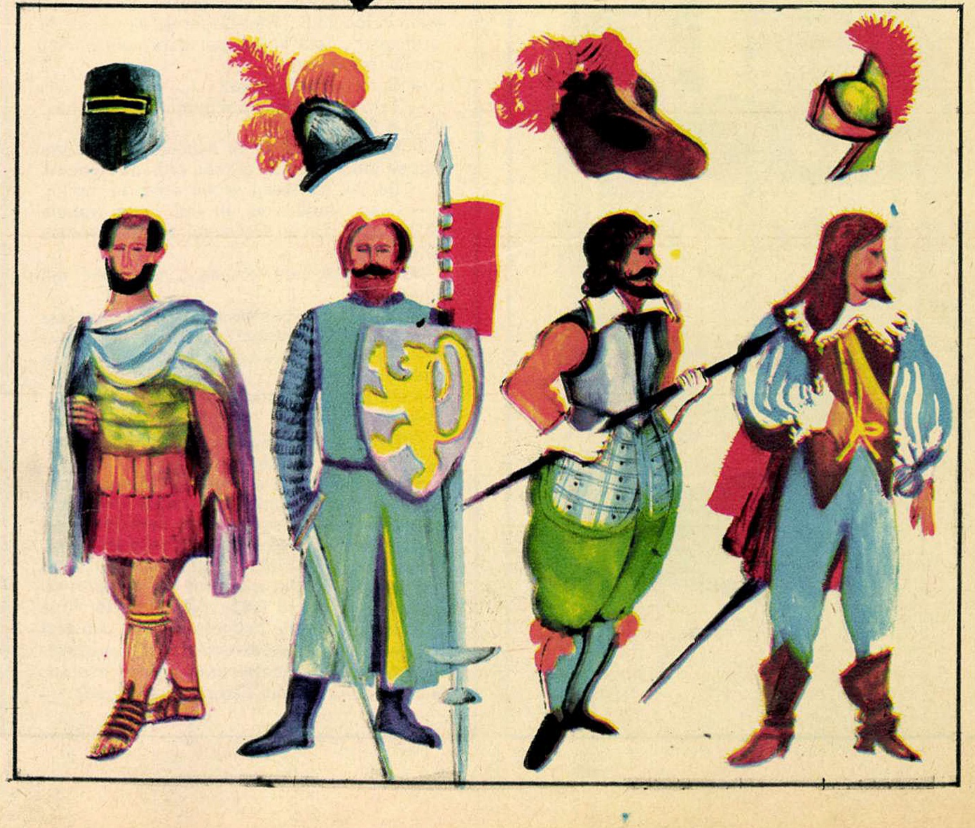

tarom
YR-TAT

Surpriză la Palatul pionierilor! Avionul IL 14 primit nu de mult în dar, vă așteaptă, gata să vă dezvăluie secretele aeronauticii.

UCENICII VRĂJITORI

O LECȚIE ÎN ANUL 1873

În anul 1861, Bucureștiul era primul oraș din Europa iluminat cu lămpi de petrol. Zece ani mai tîrziu, pentru iluminatul străzilor a fost utilizat gazul aerian, care ardea în felinare cu flacără în formă de evantai. Prințul Șuțu poruncise ca în fața palatului său — unde azi se află muzeul de istorie al orașului București — să fie instalate două astfel de felinare. În acea vreme, în Capitală nu exista canalizare. Cine nu avea fîntînă în curte cumpăra apă de la saçagiii care colindau ziua întreagă străzile orașului strigînd:

— Apă! Apă proaspătă. Cinci parale vadra!

Era într-o seară de toamnă a anului 1873. Sacagiii abia sfîrșiseră să descarce apa din butoaie la palatul Șuțu. Le dăduse ajutor un băiețel de 12 ani care, îndată după aceea se îndreptă, cu o carte sub braț, spre cele două felinare. Se rezemă de unul dintre ele și începu să citească.

— Ce faci aici, băiete? îl întrebă vardistul care era de strajă la palatul Șuțu.

— Ce să fac, nene, învăț.

— Te văd că ai uniformă de școlar.

— Sînt elev la Sf. Sava...

— Păi de ce nu înveți acasă?

— Acasă?... Nu avem gologani să cumpărăm gaz pentru lampă.

Acest copil de oameni nevoiași se numea **LAZĂR EDELEANU.** El a terminat cursurile de la Sf. Sava și facultatea cu banii agonisiți de pe urma meditațiilor și desenelor tehnice ce le executa. A fost unul dintre cei mai mari chimiști ai țării noastre. A făcut numeroase cercetări în domeniul petrolului și a inventat un procedeu economic de rafinare a petrolului folosit apoi în toată lumea sub numele de «procedeul Edeleanu».

COSMOS

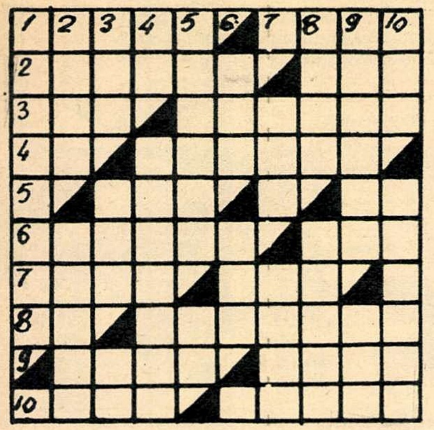

ORIZONTAL:

1) Tip de robot spațial, perfecționat și lansat în U.R.S.S. Codaș la mers! 2) Program american de cercetare a Lunii. Se încalecă-n poveste. 3) Grație. Cosmonaut sovietic, de profesie medic, membru al primului echipaj al navei VOSHOD. 4) Mese!. Satelit sovietic specializat în cercetarea radiațiilor cosmice. 5) Clar. La Royal!. 6) Navă cosmică americană prin intermediul căreia au fost transmise primele fotografii ale Lunii. Craiova (abr.) 7) A făuri. Prefix. 8) Mioare. Primul a fost lansat la 4 octombrie 1957 în U.R.S.S. 9) Rival. Una selenară a fost expusă și în București. 10) Se aude prin intermediul microfonului și difuzorului. Spațiu explorat de om cu ajutorul navelor Apollo.

VERTICAL:

1) Satelit italian lansat cu o rachetă americană de tipul «SCOUT». 2) Partea nevăzută a Lunii (masc.). Satelit de proveniență engleză lansat de o rachetă americană de tipul «SCOUT» pentru explorarea spațiului periterestru. 3) Împiedică vizibilitatea la recuperările capsulelor navelor cosmice. Nord-Nord-Est. Marte din față!. 4) Vîrf și bază de deal! Satelit detector de meteoriți care a măsurat radiațiile periterestre în prima centură Van Allen. 5) Alarmă la Houston! (pl.). Aluminiu. 6) Tip de sateliți americani specializați, denumiți și observatoare orbitale. Ritual. 7) Prefix pentru ureche. Stat andin cu o veche civilizație 8) Organism în cadrul căruia se desfășoară lucrări pentru lansarea de sateliți de telecomunicații și sateliți vest-europeni. Muncitor agricol la romani, care face trecerea spre tipul de țăran al Evului Mediu. 9) Cosmonaut sovietic care a zburat la bordul navei Voshod 2. Florica mai intim. 10) Scobit. Satelit ionosferic lansat de U.R.S.S. în vederea explorării straturilor joase ale atmosferei

Profesor DUMITRU IACOBESCU

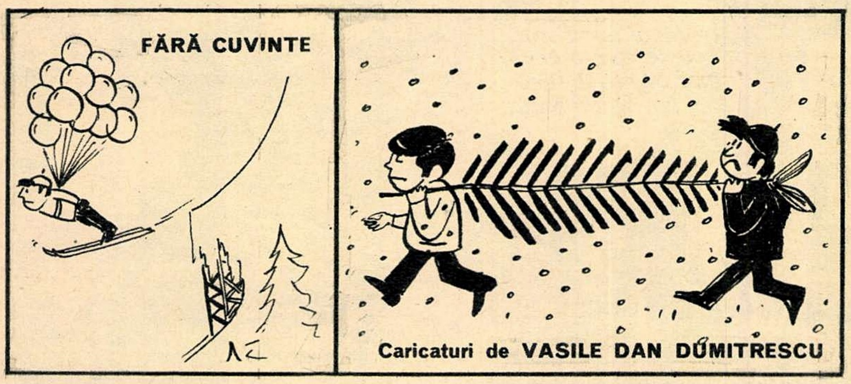

Caricaturi de **VASILE DAN DUMITRESCU**

6000

DE VITEJI ÎN CĂUTAREA UNUI NASTURE!

Stimați cititori, sîntem în măsură săvă comunicăm rezultatele formidabilului concurs pentru căutarea nasturelui lui Ionică (vezi numărul 46 al revistei noastre)! Ei bine, în ajutorul simpaticului neglijent au sărit 6 000 de cititori, care au căutat cu îndîrjire nasturele și, trebuie să recunoaștem, mulți l-au găsit! Era ascuns în «virgulița» literei «ț» din titlul romanului nostru foileton «Casata de la miezul nopții».

A venit, iată, și marea zi a tragerii la sorți în vederea premiilor! Comisia, prezidată de Ionică în persoană (Ionică, între timp, și-a cusut nasturele, căci, se înțelege, un om fără toți nasturii nu poate face parte dintr-o comisie!) a extras următoarele numere, din marele grup al cititorilor care au dat răspunsul just. Iată-i pe cîștigători: 1. **Delia BULGĂR,** București, bd. 1 Mai nr. 341. 2. **Rodica Leila PLATON,** Cîmpulung Moldovenesc, Școala generală nr. 3; 3. **Bogdan CONSTANTIN,** Cartierul Militari, București, bl. 26, et. 3, ap. 13, sc. 1; 4. **Viorel FÜRTÖS,** Localitatea Sărsig, nr. 86, jud. Bihor; 5. **Costel NOVAC,** str. Piața Lenin nr. 12, Tîrnăveni; 6. **Estela GĂUREANU,** str. Dunării nr. 3, bl. 42, ap. 56, Ineu, jud. Arad; 7. **Georgeta PASCA** și **KURUEZ Irma,** Prundul Bîrgăului, Casa de copii; 8. **Luminița COJOCARU,** Cîmpulung Moldovenesc; 9. **Iuliana** și **Ofelia Boiangiu,** Zona 1 Mai, bl. 18, sc. A, ap. 8, Rm. Vîlcea; 10. **Nicoleta APOSTOL,** str. Constructorilor nr. 26, Bl. C-4, ap. 27, Țiglina II, Galați și **Tudor PĂCURARU,** clasa a V-a, str. Raviné 14—16, Atena, Grecia.

Fiecare va primi din partea redacției premiul promis: un set de nasturi și o cutie de bomboane de ciocolată!

DIN CULISELE CONCURSULUI

● *Aventura găsirii nasturelui s-a desfășurat cu destule peripeții! Astfel, unii dintre participanți au crezut că se află în... penele cocoșului din pag. 15, pe mînerul spadei lui Robin Hood de pe copertă, în urechea lui Minitehnicus din pag. 14 și chiar în... avionul lui Aurel Vlaicu din pag 16!*

● *Mulți dintre prietenii lui Ionică au găsit de cuviință pentru a-l ajuta cît mai bine, să cheme în ajutor întregul detașament! Astfel că, la căutarea nasturelui au participat, cu tot efectivul,* **detașamentul clasei a V-a de la Școala generală Deleni — Cluj, detașamentul clasei a V-a de la Școala generală Dragodana — Dîmbovița, detașamentul clasei a VI-a de la Școala generală Bocioiul Mare — Maramureș** *și alte detașamente!*

● *O surpriză plăcută: la concurs au luat parte, cu aceeași agerime ca și elevii în toată firea, o mulțime de copii preșcolari, din grădinițe și cămine! «Cutezătorii» speră că acești foarte tineri cititori vor urmări în continare revista!*

● *Cititorii mai grijulii s-au gîndit:* **«Dacă n-o să găsească nimeni nasturele, ce face bietul Ionică?»** *Și astfel,* **Leontin MIRON** *din Nădrag, județul Timiș, str. Creangă 39 îi trimite în plic un... nasture, cu următoarea precizare:* «Ionică, îți scriu din depărtata comună Nădrag de pe Valea rîului Nădrăgel. Eu cred că nasturele tău se află în aceeași pagină cu tine, în desenul de la cuvinte încrucișate. Dar dacă nu l-am ghicit, îți trimit un nasture dintre ai mei, ca să nu te certe mama ta».

La fel de practică, **Delia BULGĂR,** *clasa a VI-a, Liceul «Dumitru Petrescu», București, care a găsit nasturele, se gîndește că lui Ionică nu-i mai lipsesc decît acul și ața, dar cum băieții nu prea sînt obișnuiți cu astfel de scule, îi trimite ea, în plic, un ac cu ață!*

Și uite așa, stimați cititori, Ionică, deși n-a făcut altă ispravă decît să-și piardă un nasture, a devenit un personaj de seamă, stîrnind nenumărate energii și pasiuni!

PROFESORUL PARBRIZ

CUTEZĂTORII SERVICE!

EXPEDIAȚI SCRISORILE PENTRU CUTEZĂTORII SERVICE — PE ADRESA REVISTEI NOASTRE: BUCUREȘTI, PIAȚA SCÎNTEII NR. 1, CU MENȚIUNEA «SCRISOARE SERVICE».

Caseta cu adrese

Publicăm mai jos adrese ale copiilor din alte țări, care doresc să corespondeze cu copii din România. Îndeplinim în acest fel, dorința cititorilor noștri: **Iulian Gabriel Bîrsan,** comuna Cudalbi, Galați; **Mariana Muica,** Sîngeorgiu de Pădure; **Nicu Milicu,** Rîmnicu-Sărat; **Ciosu Ion,** Bucșești, Bacău; **Vasile Pop,** Reghin; **Popa Victor,** Alba-Iulia; **Marcu Maria,** Turda; **Cudalbu Octavian,** Baia Mare; **Hașegan Viorel Marian,** Sibiu; **Crișan Horea,** Hunedoara; **Popescu Mioara,** com. Bărbătești, Vîlcea; **Piperea Elena,** Hîrșova și alții.

R.P. BULGARIA

- **Дима Стойчев,** Тенгетйски с. Страподжа ул. «Т.К. Яводов № 12 окр. Ямболски.
- **Дима Стойчев,** Тенгетйски с. Страподжа ул. «П.К. Яводов № 12 окр. Ямболски.

D.D.R. (Republica Democrată Germană).

- **Christina Fischer,** 27 Schwerin/Meklemberg, Obpfrotenning 169, D.D.R.
- **Gabriele Günther,** 1211 Podelzig Neuban, D.D.R.

ITALIA

- **Scuz Enea,** Via Dante Alighieri, 33051, Aquileia, Udine.
- **Massino Lorenzo,** Via San Pancrazio 4, 36061 Bassano del Grappa Vicenza, Venezia.
- **Romer Patrizia,** Via Ricardo Boschiero 7, Vicenza, 36100.
- **Trincanato Marina,** Via Scardovara nr. 9, Campagna Lupia, Venezia 30010.

R.P. UNGARIA

- **Vizi Gyöngyi,** Törökkoppány, Somogy Megye, R.P.U.
- **Ladányi Ildikó,** Sárbogárd Tompa M. Ú 40, R.P.U.

Schimb de reviste

● ION TIRIPLICĂ, *sat Aniniș, județul Gorj. Îi lipsesc din colecția* «Racheta cutezătorilor» *numerele 3 din 1969 și 2, 6 din 1970. Roagă pe colegii care au dubluri ale acestor numere să-i răspundă.*

● DUMITRU ROȘU, *Bacău, str. Alexandru cel Bun, nr. 11. Pune la dispoziție numere din revista* «Cutezătorii» *— pe care le are în duplicat — în schimbul unei reviste de automobilistică.*

● ION MAXIM *clasa a VIII-a, Liceul Nicu Gane, Fălticeni. Îi lipsesc din colecția revistei* «Cutezătorii» *numerele: 1, 5, 6 din 1967 și are în plus numerele: 31, 30, 45 din 1969.*

Roagă pe cei interesați să-i scrie urgent.

OFERĂ un microfon

NADRAG EMANOIL, **București, B-dul Dinicu Golescu nr. 23-25, bloc B, Sc. D, et. 6, ap. 52, sector VII, pune la dispoziție celor interesați un microfon telefonic și dorește în schimb doi tranzistori oarecare.**

Filatelie

● ION CRÎȘMARU, *Rădăuți, str. Ion Creangă, nr. 10. Colecționează timbre.*

● ADRIAN PARASCHIVESCU, *Călărași. Bul. 1 Mai, bloc 34, et. 2, ap. 12 oferă în schimbul unor serii complete de timbre, discuri de muzică ușoară, cu autograful interpretului.*

Intrarea redacției s-a dovedit neîncăpătoare pentru acești cititori care ne-au întrebat: Este adevărat că ultimul număr al revistei din acest an va fi un număr dublu?

UN ADEVĂRAT ALMANAH!

Da, dragi copii, și el va purta numărul 52—53. 32 de pagini de veselie și surprize:

«Omul radar» și alte povestiri în imagini, «Studio 50», «Clubul anului 2000». Schițe, Reportaje, Umor, Jocuri!

NU PIERDEȚI ACEST NUMĂR SPECIAL!

CHEMAREA LUI HOREA

21

REZUMATUL CAPITOLULUI PRECEDENT: *Robiţi pe domniile împăratului şi pe pămînturile nobililor, iobagii din Munţii Apuseni primesc, prin Horea, promisiunea monarhului de la Viena de a-i ridica la starea de oameni liberi, înscriindu-i în controalele oastei grănicereşti. Ei pornesc în acest scop spre Alba Iulia sub conducerea lui Crişan. La popasul pe care-i fac noaptea în satul Curechi îşi fac apariţia doi vice-prefecţi şi un gornic, însoţiţi de o ceată de cătane, urmărind să pună mîna pe căpetenia iobagilor.*

Scenariu: **VLAICU BÂRNA**
Desene: **TEODOR BOGOI**

2

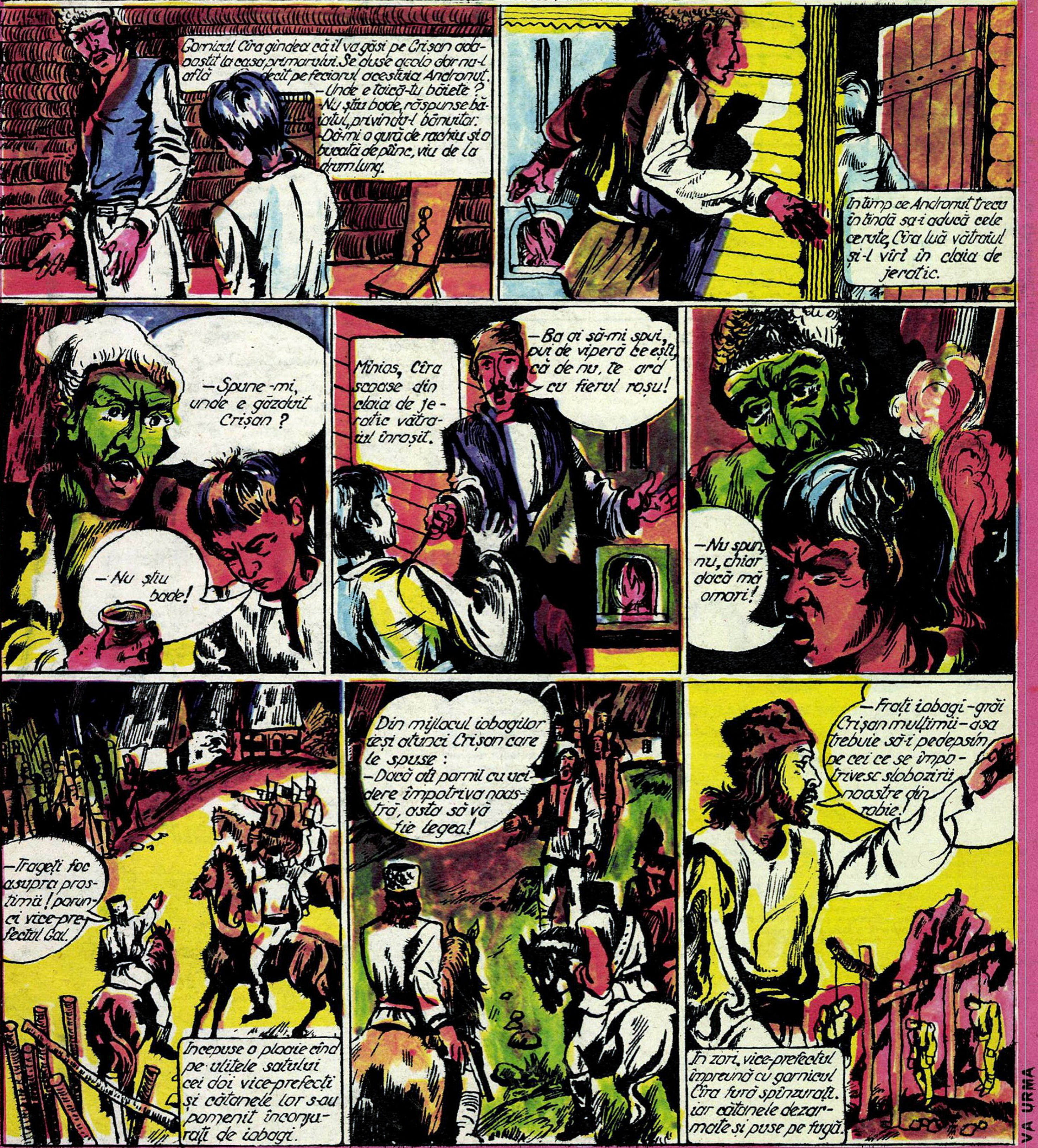
Gornicul Cîra gîndea că îl va găsi pe Crişan adăpostit la casa primarului. Se duse acolo dar nu-l află decît pe feciorul acestuia Andronuţ.
–Unde e taică-tu băiete?
–Nu ştiu bade, răspunse băiatul, privindu-l bănuitor.
–Dă-mi o gură de rachiu şi o bucată de pîine, viu de la drum lung.
În timp ce Andronuţ trecu în tindă să-i aducă cele cerute, Cîra luă vătraiul şi-l vîrî în claia de jeratic.
–Spune-mi, unde e găzduit Crişan?
–Nu ştiu bade!
Mînios, Cîra scoase din claia de jeratic vătraiul înroşit.
–Ba ai să-mi spui, pui de viperă ce eşti, că de nu, te ard cu fierul roşu!
–Nu spun, nu, chiar dacă mă omori!
–Trageţi foc asupra prostimii! porunci vice-prefectul Gal.
Începuse o ploaie cînd pe uliţele satului cei doi vice-prefecţi şi cătanele lor s-au pomenit înconjuraţi de iobagi.
Din mijlocul iobagilor ieşi atunci Crişan care le spuse:
–Dacă aţi pornit cu vicleşug împotriva noastră, asta să vă fie legea!
–Fraţi iobagi – grăi Crişan mulţimii – aşa trebuie să-i pedepsim pe cei ce se împotrivesc slobozirii noastre din robie!
În zori, vice-prefectul împreună cu gornicul Cîra fură spînzuraţi, iar cătanele dezarmate şi puse pe fugă.

VA URMA

Cutezătorii
50

Redactor şef: Mihai Negulescu. Secretar general de redacţie: Ovidiu Zotta.
Redacţia Bucureşti, Piaţa Scînteii nr. 1. Telefon: 17.60.10 Administraţia Editura Scînteia. Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii. Redactor artistic: Pompiliu Dumitrescu. Tehnoredactor: Rozalia Barany.

ABONAMENTELE PRIN OFICIILE ŞI AGENŢIILE P.T.T.R., PRIN FACTORII POŞTALI ŞI DIFUZORII DE PRESĂ.

1 leu
41033